

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Γ.—ΑΡΙΘ. 112 (7)
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1910
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑΙ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ, ΑΝΑΠΤΥΣΣΩΝ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ
ΠΡΟΣ ΕΝΑ ΑΧΘΟΦΟΡΟΝ, ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΣΥΝΑΝΤΑ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ.

„ΕΛΛΑΣ“

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΑΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΥΔΕΜΙΑ αΐτησις πρὸς ἄγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ἐν ὧν, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ ἀντιτύπου.

Ἡ τιμὴ τοῦ Α' εἴδους πωλεῖται εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀντὶ 5 δρ. ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν, ὅτινα εἶναι Ἐσώτερ, 50 λ., Ἐξώτερ, 5 φρ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

	Ἔτησία
Ἐσωτερικῶν.....	Δρ. 5
Ἐξωτερικῶν.....	Φρ. 8
Ρωσσίας.....	Ρούβλια 3
Ἀμερικῆς.....	Δολλάρια 2

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουσιν καὶ λήγουσιν οὐρανίου ἐκτοῦ.

Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ἔσος ἀποδείκνυται. Ἄν δὲν ληφθῇ τὸ ἀντίτυπον, δὲν ἀποστέλλεται τὸ φύλλον.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Ἀγγελίαι καὶ Διαφημίσεις Δεκ. 30 ὁ στίχος	
Ἀνοικτὴ Ἀλληλογραφία.....	25
Κατὰ Τραπεζῶν καὶ Ἐταιριῶν.....	Δρ. 1,00

Τὰ φιλολογικὰ δημοσιεύματα καταχωροῦνται δωρεάν, μὴ τὴν σελίδαν των, ἀν ἐγκυβήσῃ, ὁ δὲ δὲν δημοσιεύσῃ τὸ ἔργον του ἀμέσως καὶ μὴ περιμένῃ τὴν σελίδαν, πρέπει νὰ ἐκλογίσῃ πρὸς ἑαυτὸν 5 ἑκατόν στίχων (ἢ 35 στοιχεῖον).

Ὅταν λήξῃ ἡ συνδρομὴ, ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου διακόπτεται, χωρὶς καμμίαν εἰδοποίησιν πρὸς τὸν συνδρομητὴν.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Η ΜΕΤΑΒΟΛΗ

Πρὸ πολλοῦ ἐπεβάλλετο ἡ κυβερνητικὴ μεταβολή. Ὅχι διὰ λόγους προσωπικῆς ἐπαρκείας τῶν ὑπουργῶν, διότι οὐ μολογούμεν ὅτι ἡ Κυβερνήσις Μαυρομυλάει εἰργάσθη. Ἡ μεταβολὴ ἐπεβάλλετο, διότι εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν διεσαλεύετο πανταχόθεν ὁ πόθος καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς ἀνορθώσεως, δὲν ἦτο λογικὸν ν' ἀνατεθῇ ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν κομμάτων εἰς ὑπουργεῖον κομματικόν. Πολλοὶ καταλογίζουσιν τοῦτο — τὴν παραμονὴν ἡμετέρας τῆς Κυβερνήσεως Μαυρομυλάει ἐν τῇ ἀρχῇ — ὡς λάθος τοῦ Συνδέσμου. Διὰ νὰ ἡμεῖς ὅμως δίκαιον, δεφείλομεν νὰ ἀναμετρήσωμεν καὶ τὴν κρίσιν σιγῆς, καθ' ἣν ἐκλήθη ἡ Κυβερνήσις αὕτη εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν δυσχερείαν, εἰς ἣν θὰ εὐρίσκετο ὁ Βασιλεὺς, ἂν τοῦ ἐπροτείνετο — τὴν ἡμέραν δηλ. τῆς 15ης Ἀγίουστου — ὑπουργεῖον ἐκ προσώπων ἄλλων. Διὰ τοὺς λόγους τούτους φαίνεται ὅτι ἡ Κυβερνήσις Μαυρομυλάει ἦτο, τρόπον τινά, ἐπιβεβλημένη διὰ χρονικὸν τι διάστημα.

* Ἀφ' ἧς ὅμως σιμῆς τὸ ζήτημα ὠρίμασεν, ἀφότου δηλ. ὁ Σύνδεσμος ἤλθεν εἰς συνεννοήσεις πρὸς τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἄλλων κομμάτων, κατεδείχθη πλέον ὅτι ἦτο αὐτοχρημὴ ἀσύμφορον διὰ τὸν ἀνορθωτικὸν ἀγῶνα ἡ διατήρησις Κυβερνήσεως κομματικῆς. Καὶ ἀγγελοῖ ἀν' ἀπετέλουν τοιοῦτον ὑπουργεῖον, δὲν θὰ κατόρθωνε ποτε τοῦτο ν' ἀποφύγῃ τὰς ὑποψίας, τοὺς δισταγμούς, τὰς δυσφορίας οὗτι δὲν εἰν δυνατόν νὰ ἐργασθῇ μὴ εἰς τὴν πλήρη ἀμεροληψίαν, τῆς ὁποίας εἶχεν ἀνάγκη ἡ ἀνόρθωσις.

* Τὸ ζήτημα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὑπῆρξε τόσον ἡ αἰτία, ὅσον καὶ ἡ συνέπεια τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως. Ὑπάρχουν βεβαίως κίνδυνοι ἀπειλούμενοι ἐκ τῆς συγκροτήσεως ἐνὸς πανισχύρου σώματος ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, πρὸ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς δύναται νὰ τεθῇ φραγμὸς οὔτε ἐκ τῶν προτέρων, οὔτε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔργου του. Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἐκπροσωπεῖ αὐτὴν τὴν ὑπεράσπιν θέλησιν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, καὶ ὡς τοιαύτη δὲν δύναται νὰ ἐσβασθῇ προγενεστέρως συμφωνίας — περὶ τῶν ὁρίων τῆς ἐξουσίας τῆς — ἢ ἄλλους περιορισμούς. Ὑπάρχει ὅμως συγχρόνως καὶ ἀντιστάθμισμα κατὰ τῶν κινδύνων τούτων καὶ τοῦτο εἶναι ἡ φιλοπατρία τῶν προσώπων, ἀνὰ τὰ τὴν ἀποτελέσουν καὶ τὰ ὁποία δὲν θὰ ὀλισθήσιν βέβαια εἰς παρεκτροπὰς ἐπιβαρεῖς διὰ τὸν τόπον.

Ἡμεῖς θὰ πηγάμεθα, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ προληφθῶν οἱ κίνδυνοι, νὰ συγκληθῇ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις. Καὶ θὰ πηγάμεθα τοῦτο, διὰ νὰ προληφθῶν εἰς τὸ τροποποιηθῇ μόνον Σύνταγμα ἄρθρα τινά, δι' ὧν νὰ ἐξα-

σφαλίσσεται ἡ ἐξουσία ἡ μονιμότης καὶ τὸ ἀμετάθετον ὅλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς ἐπὶ τῶν καὶ ἐγίνετο καὶ τροποποιήσις τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ νὰ ἐλαμβάνοντο ἀκόμη μέτρα τινά, περὶ τῶν ὁποίων, ἂν παρουσιασθῇ εὐκαιρία, θὰ ἐμιλήσωμεν ἄλλοτε.

Ὅταν οἱ βουλευταὶ τοῦ μέλλοντος δὲν θὰ δύναται νὰ θέξουν τὸν ὑπάλληλον, τότε θὰ γίνονται νομοθέται καὶ ἐλεγκταί, καὶ οὐ κυβερνήται, ὡς εἶναι σήμερον. Τότε δὲν θὰ ἔχουν ἀνάγκη τοῦ ὑπουργοῦ καὶ δὲν θὰ τὸν ἀκολουθοῦν τυφλῶς, τότε θὰ παύσονται σήμερον καὶ κόμματα τῶν προσωπικῶν παρῶν καὶ θὰ γίνονται κόμματα ἀρχῶν, καὶ θὰ ἐκπνεύσῃ ἐξ ἀσφύξιας ἡ περιβόητος συναλλαγὴ, καὶ δὲν θὰ δοθῇ καιρὸς εἰς τοὺς πολιτικούς μας νὰ ἐγκύβουν εἰς τὰ πραγματικὰ καθήκοντά των.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Παιδιά ἐγκληματοῦντα

Σχεδὸν καθημερινῶς τὰ φύλλα μᾶς ἀναγγέλουσιν ἐγκλήματα διαπραττόμενα ἀπὸ παῖδων. Τὸν παρελθόντα μῆνα, ἐν Γαλλίᾳ, δύο παῖδες δεκατριῶν καὶ δεκατεσσάρων ἐτῶν ἐφόνευσαν πέντε ἀνθρώπους καὶ ἐτραυμάτισαν βαρῶς ἓνα ἄλλον. Πρὸ τοῦ φρικτοῦς τούτου ἐγκλήματος μία ἐφόνευσεν ἑαυτὴν, ἡ μᾶλλον ἐν σοδάρῳ ζήτημα τίθεται: «Πρέπει νὰ πορνεύσῃμεν ὅτι τὰ παῖδα θύναται νὰ θεωρηθῶν ἐγκληματῆται;» Ἡμεῖς εὐρίσκομεν μίαν καὶ μόνην ἀπάντησιν. Ὅτι παρῶν παῖδα εὐτυχῇ καὶ παιδιὰ δυστυχῇ παῖδα ἔντα καὶ παιδιὰ ἀσθενῇ παῖδα ἀπολαύοντα τὴν ἀγάπην καὶ παιδιὰ στερούμενα τοῦ ἀγίου ὅλα ὅμως τὰ παῖδα εἶναι ἄθια. Τὰ ἀποκαλούμενα παῖδα ἔνοχα εἰν ἄπλως θύματα κληρονομικῶν ἀνωμαλιῶν, θύματα τῶν σφαλμάτων, τῶν πρᾶξεων τῶν γονέων των, θύματα τοῦ ἀλκοολισμοῦ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς κακῆς διαγωγῆς τῆς μητρός, θύματα τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως. Αἱ κυβερνήσεις τῶν ἀνῶν ἐπρεπε νὰ δημιουργήσουν ἱερῶματα ἱατροπαιδαγωγικὰ, εἰς τὰ ὅποια νὰ περισυλλέγονται τὰ ἐνοχα καὶ ἐγκαταλειμμένα παῖδα. Ἀς προστατεύσωμεν τὰ μικρὰ καὶ ἄς θέτωμεν αὐτὰ εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, χωρὶς νὰ τὰ συγκατεψωμεν.

Οἱ μάγοι τοῦ 20οῦ αἰῶνος

Τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα καὶ περιοδικὰ, ἰδίως δὲ τὰ γαλλικὰ τοιαῦτα, γέμουσιν ἀγγελιῶν τῶν διαφόρων μάγων καὶ ἀγυρτῶν, οἵτινες ὑπόσχονται νὰ προφητεύσουν τὸ μέλλον σας, νὰ πρὸς τὸν τὴν ἐκδοῦν τῶν ὑποθέσεων σας καὶ οἱ ὅποιοι συνάμα πωλοῦν μαγικὰς ράβδους, μαγικὰ φερόμενα, ταμὰκια χειρὶν ἀγγλόνος καὶ διαφόρα ὀργὰ, διὰ τῶν ὁποίων ἀνακλύσονται θησαυροὶ, μὴ γινώσκοντες δὲ μυστὰ τῆς αὐτοῦ σας καὶ ἐξοντώντες τοὺς ἐχθροὺς σας. Ὁ ἀμφιβάλλων περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ σοδοῦ τῶν γραμμάτων τούτων δὲν ἔχει, παρὰ νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς μίαν τῶν διαφημιζομένων θεωρήσεων. Μὲ τὸ ἀμείστος ἐπόμενον ταχυδρομείον θὰ λάβῃ ἐπιστολὰς καὶ βιβλίον, τὰ ὅποια θὰ τὸν πείσωσι περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἀνωτέρων. Τὸ πλέον ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι ὅτι οἱ ἀγύρται αὗτοι ἔχουν μεγάλην πελατεσίαν! Καὶ τὰτα γίνονται οὐχὶ εἰς τὸν Μεσαίωνα, ἀλλ' ἐν μέσῳ Εὐρώπῃ καὶ ἐν πλήρῃ αἰσθητικῇ αἰῶνι. Ἀς μὴ ἀποροῦμεν ἐν τούτοις. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι γελοῦν πρὸ μιᾶς ἀληθείας καὶ παραδίδονται ὡς ἀλήθειαν τὸ χονδροειδέστερον ψεῦδος, γίνονται θύματα τῶν ἀγυρτῶν καὶ λαοπλάνων εἰς τὴν ἱατρικὴν, τὴν πολιτικὴν, τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἀνεύχουσιν μετὰ δυσπιστίας πάντα ἀξιώματα ἄνθρωπων.

Ἀκρον ἄκρων φιλαργυρίας

Πρὸς μὲν ἀπεδίωσαν ἐν Κατὰ γρατὰ τις. Τὰ φύλλα καὶ οἱ γέιτονες αὐτῆς ἔλεγον ὅτι ἀπέθανεν ἐκ τῆς πείνης. Ἐρρῆνης ὅμως γενομένης ἐν τῇ ταυτικῇ τῆς, ἀνεκαλύφθη χρηματικὸν ποσὸν δύναμεν νὰ διαβῇ ἐπὶ ἐτῇ ὁλοκλήρου οἰκονομίας. Ἐπὶ πλέον δὲ παρουσιάσθη ἀνθρώπος τις, ὁ ὅποιος ἀβήλων ἐκ τῆς ἀκατορίας οὐλοῦσιν περὶ τῶν φράγκων, τὰ ὅποια ἡ ἀποθανούσα τοῦ εἶχε πρὸ καὶ ἑξήμισι, διὰ νὰ τῆς κέρη κηδεῖαν ἐπιτελεθῇ. Τοιοῦτον εἶδος φιλαργυρίας πρώτην φοράν, νομίζω, παρουσιάζεται. Οὐδέποτε ἡκούσθη φιλάργυρος, ἀποθανὼν ἐκεῖνος ἐλλείψεως τροφῆς καὶ ἱατρικῆς περιθάλψεως, νὰ ἔχῃ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ποσὸν διὰ τὴν κηδεῖαν του! Ἀληθὲς αἱ παραδόξαι τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εἶναι ἀμέτρηται.

Ἀλεξάνδρου

ΙΑΚ. ΒΑΡΟΤΗΣ

ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

Η ΨΥΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ

Ἐάν εἶνε ἀληθὴς ἡ συμβολή, τὴν ὁποίαν ἔδωκε ὁ διάσημος δόκτωρ Βεργάρ τὸν τίτλον τῶν ψυῶν: «ἔχετε ψυχρὰν τὴν κεφαλὴν καὶ θερμὰς τοὺς πόδας καὶ θὰ δύνασθε νὰ γελᾶτε εἰς βάρος τῶν συναδελφῶν μου», πρέπει νὰ δώσετε προσοχὴν εἰς τὰ κατωτέρω.

Τὴν ψυὴν τῶν ποδῶν δύναται τις ν' ἀποφύγῃ, διότι αὕτη εἶναι τεκμήριον ἐκείνης καταστάσεως τοῦ ὁργανισμοῦ, ἡ κατὰ τὴν γέννησιν διαφόρος ἀσθενείας. Αὕτη αὕτη ὅμως ἡ πάθισι δὲν εἶναι παθολογικὴν σοβαρότητα, μοινοῦται δεικνύει ἀνύμωμον κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος καὶ γενικῇ ἐξασθένησιν, ὅταν ἦναι χρονία.

Εἰς τὰ μέτρια κλίματα, ἡ ψυὴς τῶν ποδῶν εἶναι ἐν ἁπλοῦν γνώσει καὶ τῆς θερμοκρασίας, ὡς ὁ σπυγμὸς τῆς κυκλοφορίας.

Ὅταν αἰσθανομένη τῆς ψυχῆς εἰς τοὺς πόδας δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμεν ὅτι τὸ συναισθημα τοῦτο ἔχει διάφορα ἀποτέλεσματα, ἀνολογῆς τῆς ἰδιοσυγκρασίας ἐκείνου. Ἀλλ' ὅσοι καὶ ἂν ὑποθέτῃ ὅτι ἡ ψυὴς αὕτη δὲν εἶναι σοβαρὰ πάθισι, δεφείλομεν παντὶ τῷ τρόπῳ νὰ τὴν θεραπεύσωμεν, διότι δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἶναι ἡ αἰτία τῆς γαστρίτιδος, τῆς βρογχίτιδος, τῆς συνάγχης, τῶν ρευματισμῶν κλπ. Διὰ νὰ προφυλακίσωμεν ἀπὸ τῆς παθίσεως ταύτης, πρέπει δὲ νὰ προσέχωμεν, ὅταν αἱ περινημίδες μας εἶναι βρεγνύμεναι, νὰ τὰς ἐφαίρωμεν, νὰ μὴ φέρωμεν ποτὲ περινημίδας συσφιγγούσας τοὺς πόδας καὶ ἐμποδίζουσας τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἂς προσθέσωμεν, ὅτι αἱ περινημίδες μας πρέπει νὰ ἦναι ἐλαστικαί. Πρέπει δὲ, ὅσοις εἰσέρχονται εἰς τὴν οἰκίαν του, νὰ τὰς ἀλλάσῃ μετὰ ἄλλας καὶ νὰ ἀπορρίψῃ τοὺς πόδας του καλῶς. Ἐάν ἡ πάθισι εἶναι χρονία, πρέπει νὰ κέρη τὸ ἀσθενὲς ποδολοῦρον. Ἡ θερμότης τοῦ ἵδατος δέον κατ' ἀρχὰς νὰ ἦν ὑποφερτὴ. Κατόπιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον προσθέτωμεν θερμότερον ὕδωρ. Συμβουλευόμεν νὰ γίνωμεν τὰ ποδολοῦρα ταῦτα τὴν νύκτα, τὴν ἡ ὁποία κατακλιθῇ. Ταῦτα θὰ τοῦ ἐξασφαλίσουν ἡσυχίαν ὑπνόν.

* Ἀλλ' ἔλθωμεν νὰ ἐκείνοισιν, οἵτινες εἰν ἐποχὴν ἐπὶ ὅρας ἀκίνητοι. Εἰς τοὺς συμφορομένους νὰ ἐγείρονται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ νὰ κινῶν ὀλίγα βήματα. Διότι, ὡς εἶναι εἰς πάντα γνωστόν, ἡ κίνησις θεμελιώνει. Ὅταν αἰσθανομένη ψυχῆς εἰς τοὺς πόδας, πρέπει νὰ στηρίξωμεν ἐπὶ τὸν δακτύλον ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς. Ἐλπίσωμεν μετὰ τὴν συμβουλὴν αὐτὰς ὅτι θὰ ἀποφύγῃτε, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος, πᾶσαν ἀσθενίαν προερχομένην ἐκ τῆς ψυχῆς τῶν ποδῶν.

Chavallier

ΠΛΟΥΤΟΣ ΑΜΥΘΗΤΟΣ ΠΥΡΠΟΛΗΘΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΣΕΡΑΓΑΝ

Ἦτο ἄπλοῦν ξύλον περίπτερον

πρὸ τριῶν αἰώνων

Τὸ εἰς σωρὸν ἄμορφον καπνίζοντων ἐρεπίον μεταβλήθην καλλιμάραρον ἀνάκτορον Τσεραγᾶν ἐκεῖτο ἐπὶ τῆς τροχιοδρομικῆς γραμμῆς τῆς μετὰ Διπλοκονίου καὶ Μεσαζώρου, ἀκριβῶς κατωτὶ τῶν ἐσχάτων τοῦ ἀγανθοῦ δάσους τοῦ Γιλδίς καὶ παρὰ τὴν παραλίαν τοῦ Βοσπόρου. Τὸ χρονικὸν τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἀρχαίου ἀπὸ τοῦ εἴους 1614, ὅτε ὁ Σουλτάνος Ἀχμέτ ὁ Α' τὸ πρῶτον ἀνήγειρεν ἐν τῷ τόπῳ τοῦτο κομψότατον ξύλον περίπτερον. Τῷ 1816, πυρποληθέντος τοῦ περιπτέρου τούτου, ἀνιέρθη ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου ἄλλο τοιοῦτον ὠραϊότερον. Ἐκτοτε τοῦτο μετασκευάζοντο καὶ ὅλοι οἱ πλουτῖμοι ὑπὸ τῶν ἐσχάτων Σουλτάνων, ἐφθασε μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀβδούλ Μετῆτ, ὅστις, ἀποθαμνῶν τὰ ἀνεγερθέντα τότε ἀνάκτορα τοῦ Δολμά Βαξέ, ἀπεφάσισε τὴν ἐκ βάθρων οἰκοδομὴν τῶν τριῶν περιφωμένων ἀνακτόρων Τσεραγᾶν, Βεϊλερ Βέη καὶ Γκιόκ - Σουγιοῦ. Ἡ τελεία ὅμως ἀποπεράτισις τοῦ νέου μεγαλοπρεπεστάτου Τσεραγᾶν συνετελέσθη ἐπὶ τοῦ Σουλτᾶν Ἀχμέτ τῷ 1876, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου τοῦ ἀρχιτέκτονος Σεκί Βέη Μπαλνί, πτυχιούχου τῆς Σχολῆς τῶν Ὁραίων Τεχνῶν τῶν Παρισίων.

Ἐστοίχισεν 5 ἑκατομ. τουρκ. λιρῶν

Πρὸς κατὰστραψιν τοῦ σχεδίου τούτου, ἐν ᾧ ἔξεγεν προ πάντων ὁ ἀραβικὸς ρυθμὸς, ἀπεστάλησαν εἰς Ἰσπανίαν καὶ εἰς τὰς ἀραβικὰς χώρας τῆς βορείου Ἀφρικῆς σχεδιασταί, διὰ νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τῶν ὠρασιόρων μνημείων γνησίων ἀραβικοῦ ρυθμοῦ. Ὅλοι οἱ ἐξοχὸι ἀρχιτέκτονες καὶ οἱ πρῶτοι τεχνίται τῆς Εὐρώπης, ἰδίως δὲ τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, ἦτοι ζωγράφοι, γλύπται, τορευταὶ καὶ λοιποὶ προσεκήρθησαν, ὡς συμβάλλουσιν διὰ τῆς τέχνης των εἰς τὸν τελειότερον καλλιτεχνικὸν διάκασμον τοῦ περικαλλοῦ ἀνακτόρου. Μετὰ ἀποκρίσεων ἐργαστασίων ἰδρυθῆναι Διπλοκονίῳ, πρὸς ἐπεξεργασίαν διαφόρων εἰδῶν ἐνδείας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιφωμένου ἀμεινίου τεχνιτοῦ Βορτῆν Ἐφέντη. Εἰς αὐτὸν ὁρελίσταται αἱ διὰ συντεφῶν καὶ ἀργύρου πεποιτημένα θύρα, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἐστοίχισεν ἀπὸ τῶν 30,000 φρ. Ὅλοι αἱ πρῶτοι οἰκοδομικαὶ ἡμέτεροι ἐκτελέσθησαν ἀπὸ τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀριζήσαντος, μάρμαρα σπάνια, πορφυρεῖα, ἀρχαῖοντες πραινολίθοι, σμάλτων, κλπ. Χιλιάδες ἐργατῶν, ἐνοκτοῖν καὶ ξένων, ἐργάσθησαν ἐπὶ 9 συνεχῇ ἔτη, λέγεται δὲ ὅτι οἱ ἐξ Ἀνατολῆς ἐργάται τρεῖς μόνον φορὰς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐπεσκέψθησαν τὰς πατρίδας των. Μόνον ἡ προκίμα εἰς τὸ ἀνάκτορον ἐστοίχισε περὶ τὰς 400,000 λίρας, αἱ ὅλαι δὲ δαπάναι τῆς οἰκοδομῆς ὑπερέβησαν τὰ 5 ἑκατομύρια τουρκικῶν λιρῶν.

Διάκοσμος δνειροδῶς πλοῦτος

Ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐκπαλίον ἐξωτερικὴν μεγалоπρέπειαν τοῦ Τσεραγᾶν ἦτο καὶ ὁ ἐσωτερικὸς αὐτοῦ διάκοσμος, ὅστις ὑπὸ ἐποφὴν καλλιτεχνικῆς ὠραιότητος, ἀνατολικῆς γλυφῆς καὶ ἀμύθητου πλοῦτος, ἀπέτελε τι τὸ δνειροδῶδες. Χρυσός, ἀργυρὸς, λίθοι πολίτημοι, κρυστάλλα, τάπητες, φαβεντιανὰ σκεύη, ἀργεῖα σινικά, πολυέμοιοι γιγαντιαῖοι, κάτοπτρα κολοσσῶς ὁ μετρο. ὕψους με θαυμάσια ἐπίχρυσα πλαίσια, ἐπιπλά καλλιτεχνικά, ὅλα ἐν περίπτῳ θέσει καὶ ἀρμονικῷ συνδυασμῷ προβάλλον τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν ἐκστασιν τοῦ θεατοῦ. Κέντρον θαυμασμοῦ ἰδίᾳ ἀπέτελε ἡ χρυστάλλη ἰσόγειος ἐπιμήκης αἰθούσα

ἐκ λευκοῦ καὶ ποικιλοχρόμου μαρμάρου, με βαρυτίμους περικοὺς τάπητας καὶ με χρυσὰ πολυφωτα ἐπὶ χρυστάλληων τοιχοματῶν καὶ στηλοβατῶν. Θαύμα δὲ τέχνης καὶ πλοῦτος ἦτο ὁ σπανιότατος χρυσοποιήσις πολυτιμώτατος λουτρῶν. Ὅλος ὁ ἐσωτερικὸς οὗτος διάκοσμος, μετὰ τῆς πολυτίμου ἐπιπλοομένης, ἐστοίχισε περίπου τρία ἑκατομύρια λιρῶν.

Τὸ δεσποτήριον τοῦ Μουράτ

Μέχρι τοῦ 1860, ὅποτε ἀπετεφρώθη τὸ ἐν Βυζαντίῳ ξύλον χειμερινὸν ἀνάκτορον, τὸ Τσεραγᾶν ἐχρησίμευεν ὡς θερινὸν ἐνδιαίτημα τῶν Σουλτάνων. Μετὰ τὴν ἀνοικοδομίσιν του, ὁ Ἀβδούλ Ἀχμέτ ὁλίγους μόνον μῆνας διέμεινε ἐν αὐτῷ, ὑπὸ τὴν πρόφασιν δὲ ὅτι ἦτο ὁργὸν τὸ ἐγκατέλειπε. Μετ' οὗ πολὺ ὅμως, κηρυχθεὶς ἐκπτώτος, ἐνεκρίσθη ἐν αὐτῷ ἐπὶ ὀκταμῆρον ὑπὸ τοῦ ἀνεψιῦ του Σουλτᾶν Μουράτ τοῦ Ε', ὅπου καὶ ἀπέθανε δολοφονηθεὶς. Ἀλλὰ μετὰ τρεῖς ἀκριβῶς μῆνας ἐν τῷ αὐτῷ ἀνακτόρῳ ἐνεκρίσθη, ἐπὶ μίαν ὑπερπαρακονιστάσαν, αὐτοῦ ὁ Σουλτᾶν Μουράτ ὁ Ε' ὑπὸ τοῦ φοβεροῦ Ἀβδούλ Χαμήτ, θύμω πεσὼν τῆς κακηνότητος καὶ τρυφῆς τοῦτοῦ, ὅστις ἀνήγειρεν ἐξωτὴν παννύχλιον τοίχον, ὅπως καταστήσῃ ἀθέατον ἀπὸ παντός περιέργου ὄψεως οὐ μόνον τὸν ἀντὶ τῆς ἐγκάθεκτον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνάκτορον, ὅπου ἡγρύνει φρουρὰ ἐξ 60 στρατιωτῶν πρὸς παρακώλυσιν τῆς δραστεύσεως τοῦ δεσποῦ τοῦ.

Ὁ γυναικωνίτης τοῦ ἐγινε...Γερουσία!

Πρὸ τριῶν τέλους μνηνῶν δύο διαμερίσματα τοῦ ἀγανθοῦ τούτου ἀνακτόρου εἶχον διατεθῇ διὰ τὸ Κοινοβούλιον, ἐχρησίμευον δὲ ὡς γυναικωνίτης ὡς Γερουσία, τὸ δὲ ἐκαλεῖτο ὡς Βουλὴ. Τὰ ὠραϊότατα καὶ εὐρύχωρα ἀνάκτορα δομάτια εἶχον χρησιμοποίηθῃ διὰ τὰ γραφεῖα καὶ τὰ τμήματα τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Κοινοβουλίου, τὸ δὲ ἰσογίαν, μετὰ τὴν εὐρείαν οὐλίαν καὶ τὰ ὑπερήλικα παρὰ θύρα πρὸς τὸ πάρον καὶ τὸν Βόσπορον, εἶχον διατεθῇ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν. Τοιοῦτο τὸ μνηδῶδες πολυτελεῖας καὶ μεγαλοπρεπείας περιήρουν ἀνάκτορον Τσεραγᾶν, τὸ ὁποῖον δὲν παρουσιάζει σήμερον ἄλλο, ἢ τέσσαρας μαῦρους καὶ καπνίζοντες τοίχους.

Καὶ ὅμως καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ μεγαλοπρεπὴ ἐρελικά του διαφάνεται ἡ ἐξ ἡλικίας καὶ τὸ μεγαλῶδες του.

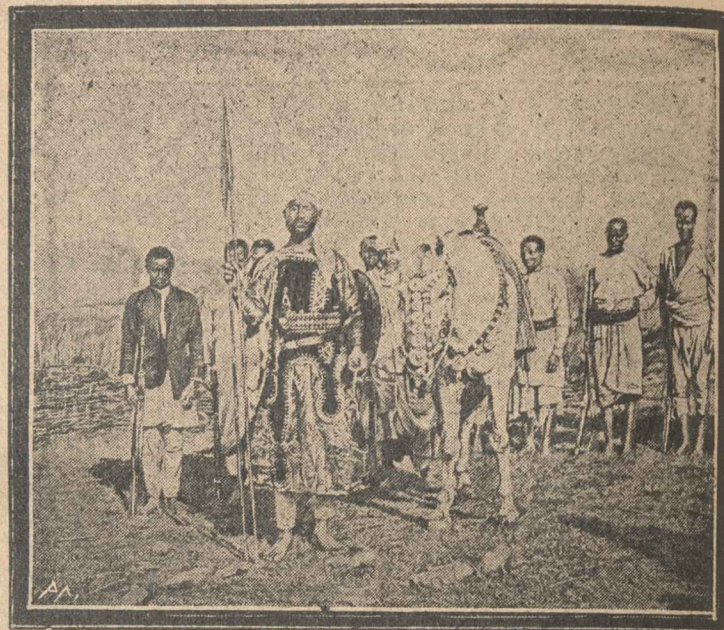
Τὸ πῶς λέγεται εἰς μετεδόθῃ εἰς αὐτὸ ἐκ τῆς θεματικῆς μηχανῆς, συστήματος καλοσχεδίου, κατ' ἄλλους δὲ ἐκ τῆς σιγῆς τῶν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐργατῶν πρὸς ἐγκατάστασιν ἡλεκτροφωτισμοῦ. Οὐδ' ἦτον δὲν ἀποκλείεται καὶ ἡ ἰδέα κακοβούλου ἐμπρημοῦ.

Ἐ Τσεραγᾶν σημαίνει «φωτεινόν»!

Τὸ Τσεραγᾶν εἶναι πληθυντικὸν τοῦ Τσεραγᾶ, ὅπερ σημαίνει λυχνία καὶ κυριολεκτικῶς δῶδε. Ἡ αἰτία τῆς ὀνομασίας ταύτης εἶναι ἡ ἐξῆς: Ὁ τοῦ Σουλτᾶν Ἀχμέτ τῷ Γ', γαμβρὸς κα

2) ΠΛΑΤΑΝΟΣ (Ναυπακτίας).—Ελληνικός χορός (τσάμικο).
(Αποστ. ό κ. Μιχαήλ Σιομάνης, εκ Πλατάνου).

3) ΑΒΗΣΣΥΝΙΑ.—Στρατηγός του στρατού του Μενελίκ.
(Αποστ. ό κ. Σταύρος Μ. Παπασταύρου, εκ Θηβών).

4) ΑΕΪΟΛΟΓΓΙΟΝ. Τό μελισσοκομείον του κ. Σ. Δ. Μανιάτη.
(Αποστ. ό κ. Σαυρ. Αρβανίτης, εκ Μεσολογγίου).

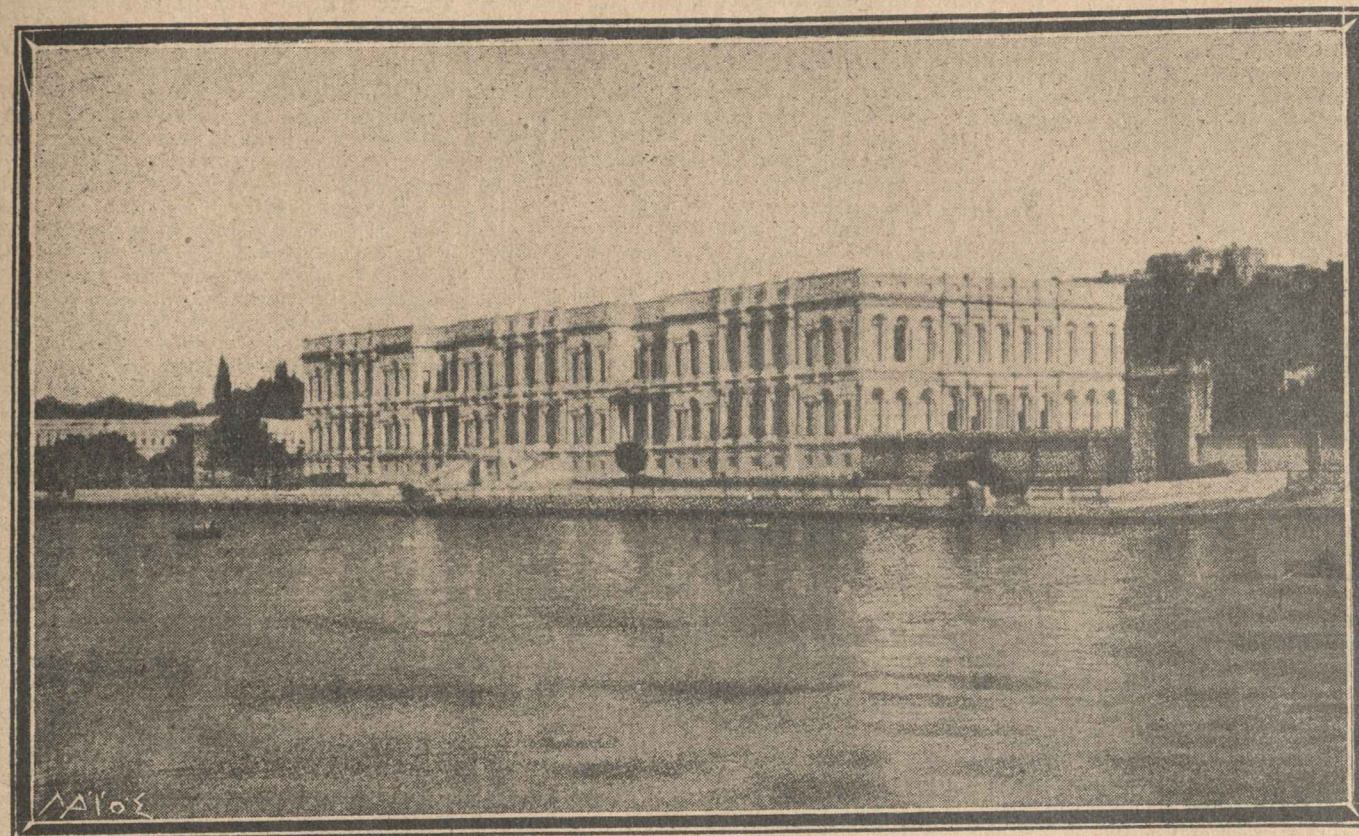
5) ΘΕΟΔΩΡΟΥΠΟΛΙΣ.—Όμογενείς διασκεδάζοντες εις την εξοχήν
(Αποστ. ό κ. Παύλος Ι. Πανίδης, εκ Θεοδωρουπόλεως).

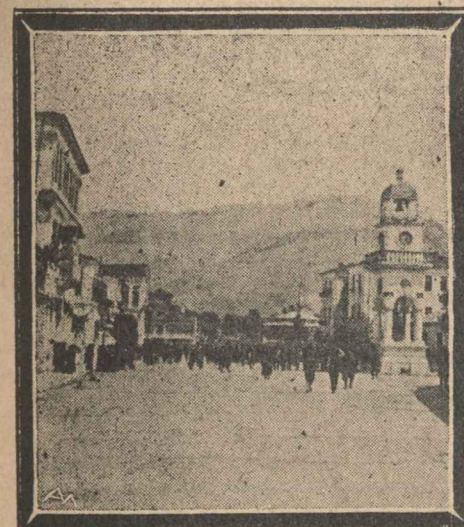
6) ΜΑΓΝΗΣΙΑ (Τουρκίας).—Οι άθληταί του Γυμναστικού Συλλόγου ό «Σιτύλος»
επί του χιονοσκεπούς Σιτύλου.
(Αποστ. ό κ. Ίππαρχος Χριστοδούλου, εκ Μαγνησίας).

7) Ο κ. ΓΕΩΡΓ. ΑΡΓΥΡΟΓΛΟΥ, ό συγγραφέας του
έν Παρισίοις γαλλιστί έκδοθέντος μυθι-
στορήματός «Requiem».

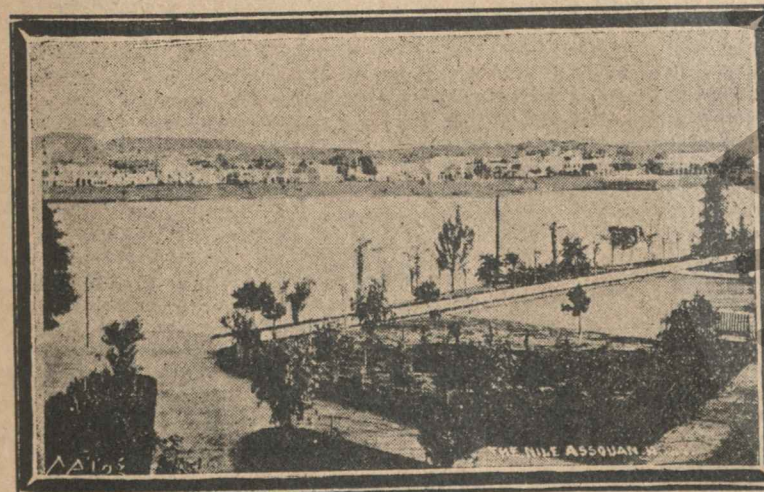
8) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—Τό πυρποληθέν ανάκτορον «Τσεραγάν» όπου συνεδρίαζον
τά τουρκικά νομορθε ικά Σώματα, ή Βουλή και ή Γερουσία.
(Αποστολούς ό κ. Δ. Λυμπερόπουλος, εκ Κων/πόλεως)

9) ΙΩΑΝΝΙΝΑ.—Η πλατεία της Όμοιοιάς
(Αποστολ. ό κ. Μ. Ανασταιάδης, εξ Ιωαννίνων)

10) ΜΥΚΟΝΟΣ.—Η Μονή Τουρλιανής (Κοίμησις Θεοτόκου).
(Αποστολούς «Βοσκορίτης» εκ Πατρών)

11) ΑΙΓΥΠΤΟΣ.—Η επί του Νείλου κοιμόπολις Άσσουάν.
(Αποστολούς ό κ. Αθ. Δ. Νατσούλης, εξ Αλεξανδρείας)

12) ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.—Η απόβαθρα.
(Αποστολούς ό κ. Δ. Π. Κανάκης, εκ Παλαιοχωρίου)

ΕΙΣ ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΦΥΣΙΝ

„ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΥΣΙΣ“

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ὁ κ. Χάουπμαν νομίζει πολλάκις διὰ διακρίνει εἰς τὰ πρόσωπα τῶν κατοίκων μορφάς Γερμανικάς, Σουαντὰ ἐσπεράντινα, εἰς τινα ὁδόν, μίαν ἀγορτίδα, θηλήν, ξανθὴν, δροσερὰν καὶ σφιγνύσαν, ὁμοιάζουσαν πρὸς τὰς ἀγορτίδας τῆς Σιλεσίας, τὰς ὁποίας ἐγνώρισεν εἰς τὸ χωρίον του καὶ παρουσιάσεν εἰς τὰ ἔργα του ὑπὸ τὰ ἀγορτικά ὀνόματα: Γουίλντα καὶ Ότεγέρη. Αἱ Σιλεσιαναὶ εἰνε εὐρωστί, ἐνεργητικαί, ἔχουν ὀλην τὴν χάριν μιᾶς ἀέστου γυναικός, εἶναι ἱκαναὶ νὰ φέρουν βαρεῖαν δεσμίδα γόστου καὶ νὰ ὑπερασπίσων ἐαυτὰς διὰ τοῦ δικράνου ἐναντίον παντός ἀνθάδους φιλονότου. Ἄλλ' ἡ Ἑλληνὶς εἶνε περισσότερο εὐστοργος καὶ εὐκαμπτος, εἶνε ἡ αἰωνία κόρη τῆς Ἑλλάδος. Αἱ κοιλιάδες τοῦ Παρνασσοῦ δὲν εἶνε περισσότερο πρῶσινα, ἡρεμώτεροι καὶ περισσότερο εὐδύλλιακα ἀπὸ τὰς τῶν Ἀλπεων. Ἐν τούτοις ἡ βραγχὴ καὶ λαυργώδης φωνὴ τῶν Τυρολῶν ποιμένων δὲ κατέστρεφεν εἰς τὸν τόπον τοῦτον χάλοιο θάλητρον, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκφρασθῇ. Τὸ θέλητρον τοῦτο προσθέτει χάποινα χαρὰν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ταξιδιῶτου, ὅστις καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας ἐπὶ ἡμίονον διατρέχει δρομίσκους ἀνομιλῶν καὶ τὸν ὁποῖον ἀναμένει τὴν ἑσπέραν μία ἐγκάρδιος φιλοξενία εἰς μοναστήριον. Ἡ χαρὰ δ' αὐτῇ ὑπερεκτελείει εἰς τὸ παρομφικρὸν συμβῆναι. Ἡ θεὰ μὲς χελώνης, εὐθεθείσης καθ' ὁδὸν καὶ προσοδεύει εἰς τὰς νύκτας τῆς ἡμίονον, προκαλεῖ τὴν εὐθυμίαν εἰς τὸν κ. Χάουπμαν καὶ εἰς τοὺς ὁδηγοὺς του καὶ ἐνα ὀμνηρὶκὸν γέλωτα, ὅμοιον πρὸς ἐκείνον τῶν Ἀθανάτων, ὅμοιον πρὸς τὸν γέλωτα, ὅστις διεῖσε τὸν Ἐρμῆν, ὅταν ἀντίκρυσε τὸ ζῶον τοῦτο.

Ἐξηλωμένοι ἐπὶ τῆς κλιτύς ἐνὸς λόφου, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πεύκων, μεταξὺ τῶν ἀγρίων λευκανθέων καὶ τῆς παγιάδας γλῶσς, ἥτις κυματίζει ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς αὐρᾶς, ὁ κ. Χάουπμαν αἰσθάνεται νὰ ἐπανοξῇ ἐνὸς τοῦ εἰς παλαιοὺς πόθος παιδικός, ὅστις δὲν τοῦ εἶεν ἀρήσει μέχρι τοῦδε, εἰμὴ μόνον μίαν μελαγχολίαν ἀνεῖ ἐλπίδος, ὁ πόθος τοῦ νὰ ἴδῃ μίαν μαγευτικὴν πρῶσιν τῆς ἀνοξέως. Καὶ ἦδη ὁ πόθος τὸν ἐκπληροῦται. Μόνον ἐπὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς γῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας οὐδὲς ἀναπαύεται, τελεῖται τὸ θαῦμα τοῦτο: νὰ προσκινῶται ὁ θνητός ἀπ' ἐνὸς μὲν δυνάμιν ἱκανὴν νὰ κατανικήσῃ τὰς ἐναντιότητας τῆς Μοίρας, ἀπ' ἑτέρου δὲ ψυχικὴν γαλήνην, τὴν ὁποίαν οἱ θεοὶ ἐκ ζήλοτυπίας ἔχουν ἀρνήσῃ εἰς τοὺς θνητούς.

Ἡ ὁμοιωτέρα ἰδιότης τῶν ἐλληνικῶν θεῶν καὶ ἡ μόνη ὑπεροχὴ αὐτῶν ἐναντι τῶν θνητῶν ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἀσφοντὴν χαρὰν, ἣν ἰσοῦσαντο οἱ πιστοὶ τὸν ἀνευρίσκοντες εἰς τὰς θεοτήτας τῶν τῆν τελεῖαν ἐνοσκόων τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς. Διότι οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἥρωες ὑπερηφανεύοντο ὅτι ἦσαν αὐτόχθονες ὡς ὁ λαός, ὅστις τοὺς ἐλάτρευε καὶ οἱ δὲ Ὀλύμπιοι ἦτο ἡ ἐπισημὸς κατοικία των, ἐν τούτοις ἐκροῖον νὰ φέρωσι

συχνὰ τὸ βῆμα τῶν εἰς πόλεις καὶ τόπους προσφιλεῖς καὶ οἰκίους. Ἡ Δήμητρα διέτρεχε τὰς γονίμους πεδιάδας τῆς Ἑλευσίως καὶ δὲν ἠδύνατο τις νὰ φαντασθῇ ἄλλως τὴν θεότητα ταύτην, παρὰ ἐνδρόσμησεν ἐν μέσῳ τῶν σιτοφόρων τούτων πεδίων, ὅν οἱ ὅμοιοι στάγειες ἔφερον τὸ χροῖμα τῆς κόμης τῆς. Οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἠγαπῶντο ὡς συμπολίται, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἑλπίς, ὅτις ἐδεῖκεν πρὸς τὴν γενέθλιον κώμην του ἀγάτην μεγαλειότητα ἐκείνης, ἣν ἔστρεψε πρὸς αὐτὴν ὁ ἥρωας ὁ φέρων τὸ ὄνομα τῆς. Ἡ ψυχὴ τοῦ χωρικοῦ ἦτο τραγεῖα, θαρραλέα καὶ ἀφελὴς τραχεῖς, ἰσχυροὶ καὶ ἀπλοικοὶ ἦσαν καὶ οἱ θεοὶ του.

Ὁ κ. Χάουπμαν βλέπει τὸν Θροῖα ζῶντα νὰ πλανᾶται εἰς τὰς βοσκὰς, αἵτινες κυκλοῦν τὸν Κορινθιακὸν κόλπον καὶ ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ τὸν ποιεῖν Ἀπόλλωνα, ὅστις ἐρύταται τὰ ποιμένα τοῦ Λαομέδοντος καὶ τοῦ Ἀδμήτου, νὰ συλλαμβάνῃ τὰς σαῖρας καὶ νὰ καταδιώκῃ τοὺς ἀρουσαίους μύες. Ὅταν ὁ σημερινὸς ταξιδιῶτης βλέπῃ εἰς τὰς ἐσχατίας τῶν κοιλάδων τὸν Παρνασσὸν καὶ τὸν Ἑλικῶνα νὰ ὑψῶν ἐπὶ βάσεως μεγαλοπρεποῦς τὰς χιονοσκεπεῖς κορυφὰς των, αἵτινες ἐκπέμπουν λάμψεις ἀργυρᾶς ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ἐν περιβάλλοντι διαγυστήρ, νομίζει εἰς αἱ παγινώδεις κυρτάς τῶν κορυφῶν, αἱ ἀνταύγειαι τῆς κοιλάδος καὶ αἱ ἀκτινοβολαὶ τοῦ ἀέρος προέχοντες ἐκ τῆς λάμψεως τῶν θείων αὐτῶν ὁρίων καὶ αἰσθάνεται σεβασμὸν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὰς κορυφὰς των, τοὺς θνητοὺς τοὺς εὐτυχεῖς, οἵτινες δὲν θὰ γνωρίσουν ποτὲ τὰς ἐκ τοῦ γήρατος θλίψεις καὶ τὴν ἐπιθανάτιον ἀγωνίαν.

Οἱ Ἑλληνες θὰ εἶναι πάντοτε οἱ θνητοὶ οἱ ζήλευτοι καὶ ἐπιφθονοί, διότι μόνον αὐτοὶ συνενοῦσι τὴν γενοντικὴν σοφίαν μετὰ τῆς ἀνεσπότητος παιδικῆς φαντασίας. Ὅπως διὰ τὸ παιδίον ἕκαστον ἀντικείμενον παριστᾷ μίαν ἔσσαν ὑπερβῆν, ἔχουσιν δυνάμιν ἴσην ἢ καὶ ἀνυτέραν τῆς ἰδικῆς του, οὕτω καὶ διὰ τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα αἱ κοιλάδες καὶ αἱ χαράδραι, τὰ δένδρα καὶ οἱ βῆτοι, οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ πελάγαι ἦσαν ἱερὰ καὶ ἐλάμβανον μορφήν ἀνθρωπίνην καὶ προσεκτῶντο δυνάμιν ὑπεράνθρωπον. Ὁ,τι ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καὶ ὑπερῶν αὐτῆς καὶ ἐν τῶν κόλπων τῆς ἡτο διὰ τοὺς Ἑλληνες ἱερὸν. Τὸ ποιητικὸν πνεῦμα ὧλον τῶν λαῶν ἐπληροῦσε πάντοτε εἰς τὸν γελῶντα λαβύρινθον ἐνὸς μυθολογικοῦ κόσμου, ὅστις δὲν ὑπῆρχε διὰ φροῦς κατ' οὐσίαν τοῦ πραγματικοῦ κόσμου. Ἄλλ' ὁ ἐλληνικὸς μῦθος, διὰ τὴν εὐρύτητα τῆς ιδέας του, τὴν χάριν καὶ τὴν ραιδιότητα, ἃς περιλαμβάνει, ἐκπαιδεῖ εἰς ἡμᾶς ἐντύπωση ὅλος διάφορον ἐκείνης, ἣν μᾶς παρέχουν οἱ μῦθοι ἄλλων λαῶν, τοῦτο δὲ προέχεται ἐκ τοῦ διὰ τὴν ἰσχυρίαν ἡ φαντασία δὲν ὑφαινεῖται κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Γκαίτε «ὅτι ἐμυρνον ὑπερῶν τῆς θεότητος» δὲν δημιουργεῖ τοῦτοισι ἔσσαν θεοτήτας καὶ ὑπερανθρώπων υπέρβους. Ἡ μελέτη τῆς φύσεως δὲν συνδέεται πλέον μετὰ τῆς θρησκείας, ἀλλ'

ἀπὲρ ἡ μαθηματικὴ ἐπιστήμη ἢ θρησκεία διδάσκει τὴν ὑπαρξιν ἐνὸς μόνου καὶ αὐτοῦ Θεοῦ, ὅστις ἔκαμει ποιε τὴν ἀτυχὴ ἀπόπειραν νὰ λάβῃ μορφήν ἀνθρωπίνην καὶ νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ ἔπειτα διὰ παντός. Ἄλλ' ἡμεῖς, ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὀφείλομεν τὴν ὑπαρξιν μας, αὐτὸ τὸ αἰσθητὸν σύμπαν, τὸ ὁποῖον εἶνε ἡ πηγὴ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς θρησκείας. Ἡ διάνοια μας βλέπει τὸν μέγαν δημιουργὸν διασχίζοντα τὰ ἐλλειπτικά ἡλιακὰ συστήματα, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ μας ἐμμένουν εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἐφημερῶν καὶ ἀναριθμητῶν μορφῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας ὁ δημιουργὸς, ἀντιπράσκει πρὸς ἐαυτὸν, παίζει τὸ αἰώνιον δρᾶμα τῆς δημιουργίας. Ὁ κ. Χάουπμαν διέτρεξε τὰς ἐσχατίας τῆς Ἑλλάδος ὡς εἰς διολοκάτους, ἡ μάλλον ὡς ὁ Ρενὰν, ὅστις, ὅτε συνέγραψε τὰς Πηγὰς τοῦ Χριστιανισμοῦ διέτρεξε τὰς ὁχθὰς τῆς λήμνης τῆς Τιβεριάδος, ἀναζητῶν τὰς σκιάς ἐνὸς παρελθόντος, τὸ ὁποῖον ἀφανίζονταν τὰ βήματα μας. Ἀναμνήσεις ὁ μόνος ὁδηγός, τὸν ὁποῖον κατὰ προτίμησιν θὰ συναντοῦσθαι, θὰ ἦτο ἡ περιγραφή ἐκείνης τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἣ ὁ Πανσυνάκτις συνσφύρασε μίαν θαυμασίαν συλλογὴν βέλκτι ὡν μύθων.

Περιπατῶν ἀνὰ τὰς ἀκτῖνας τῆς Κερκύρας ὁ κ. Χάουπμαν, ἀνακαλύπτει τὰ εἰρήνια μικροῦ μὲν ἐκτισμένου ἐπὶ τῶν βράχων, εἰς τὸν μυχὸν ἐνὸς λιμενίσκου. «Εἰς τίνα θεόν, εἰς τίνα ἥρωα εἰς τίνα βαθυγενῆσαν ναυτικόν, εἰς τίνα θεότητα, ἢ εἰς ποίαν νύμφην ἦτο ἀφιερῶμενος ὁ βωμὸς αὐτός, ὅστις, ἐν μέσῳ τοῦ διαδύματος τῶν χλοαροῦσιν ὄχθων, ἔχαρται τὸν ναυτικόν; Ἀκόμη σήμερον, τὸ μικρὸν αὐτὸ σπηλεὶν κατοικήθη- ριον τῶν εὐτυχῶν, περὶ τοῦ ὁποῖου βασίλειον θρησκευτικὴ τῆς γαλήνης, δέχεται ὡς παντοκράτωρ τὸ ἀρώματα τῶν λευμῶνων, τὸν βώμ- ὄν τῶν μελισσῶν καὶ τὸν πύθρον τῶν ἐλαίων. Γὰρ μικρὰ φροσφορίζοντα θαλάσσια κήματα, ὁδοῦ- μένα ὑπὸ ἀνατολικῶν ἰνῶν ἀνέμων, διαδεχόμεναι ἄλληλα ὡς ἐν θείᾳ τινι λιτανείᾳ, καὶ ἐγὼ νομίζω ὅτι δὲν ὑπῆρχε ποτε ἄλλο τι παρὰ εἰς θεραπείαν τῶν ἀθανάτων θεῶν τῆς Ἑλλάδος».

Περιγράφει τὴν Ὀλυμπίαν ὡς μικρὰν εὐδω- λιακὴν κοιλάδα, κερχωρμένην τοῦ λοιποῦ κόσμου δι' ἐνὸς ὄρους ἀμφοβήτου, πευκῶν, τοῦ ψι- θύρου τοῦ ἀνέμου, ἀγόνων λευμῶνων καὶ τινων ποιμένων. Ἄλλ' ἐνθιμείται διὰ εἰς τὸ μέρος τοῦτο ὁ Ἀπόλλων ἥρε θριαμβῶν κατὰ τοῦ Ἀρεως καὶ τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἀμφιθεα- τρικῶν ὑποσημένων λόφων αὐτὸ καὶ ἐν τῷ σταδίῳ οἱ θεοὶ πλέον ἢ ἄσπε ἀνεμύθησαν μετὰ τῶν θνητῶν, μετὰ τῶν θεατῶν τὸν ἀγῶνα ἢ τὸν νικητῶν. Μόνον ἐν τούτοις ἐκ τῶν θεῶν ἀπέμει- νεν ἐν Ὀλυμπίᾳ ὁ Ἑρμῆς. Εἰς τὸ ἐκεῖ μικρὸν μουσεῖον ἱσταται ὁ κλέπτης τῶν βοῶν καλλίσ- ὁμος καὶ ὠραίος, τοιοῦτος οἷον τὸν εἶδεν ὁ Πρα- τίελλης.

(Τὸ τέλος εἰς τὴν προσεχῆς) An Iré Tibal

ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ο Α΄

εἰς ἕνα τοιοῦτον χορὸν μεσημεριασμένους εἰς Σατα- νᾶν, μετὰ τὰ σχετικά κέρατα, οὐρὰν καὶ. Τὴν θῆν ὥραν τῆς πρωτῆς ἐξήλθε τοῦ χοροῦ τυτῆμενος εἰς μίαν μεγίστην γοῶν, ἐφώνησεν ἕνα ἀμαρτηλὴν καὶ τοῦ εἶπε νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν προ- κομαίαν. Καθὼς ἦτο κουρασμένος, ἀπεκομμένη ἀ- μέσως, ὅταν δὲ ἐξήντησεν, εἶδεν ὅτι ἡ ἄμαξα ἐβρί- σκετο εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἀποκέντρους συνοικίας τῆς Πετροπόλεως. Ὁ Νικόλαος διέταξεν ἀμέσως τὸν ἀμαρτηλὴν νὰ στρέψῃ ὀπίσω· αὐτὸς ὅμως ἐξηκολ- λούθη ταχέως τὸν δρόμον του καὶ ἐφίλασε μετ' ὀλίγον εἰς ἕνα νεκροταφεῖον, ὅπου ἀναπαύσας μὴχα- ραν ἐπεσθῆν ἐναντίον τοῦ Αὐτοκράτορος, κραυγάζον·

— Τὰ λεπτὰ γρήγορα καὶ τὴ γούνα ποὺ φορεῖς, εἰ δὲ μὴ σὲ καρφῶν.

— Ναί, ἀλλὰ θὰ μοὺ δώσῃς τὴν ψυχὴν σου! τοῦ ἐφώνησεν ἀπειλητικῶς ὁ Τσάρς, πετῶν τὴν γοῶν καὶ παρουσάζοντες μετὰ τὴν στολὴν τοῦ Σατανᾶ.

Ὁ ἀμαρτηλὴς ἐπεσε λιπθόμενος ἀπὸ τὸν τρόμον του, ἐνθ' ὁ Νικόλαος, ματαίως τὸς ὑπὸς, ἐπέ- στρεψεν εἰς τὰ ἱνᾶκτορα.

Δώρα Σπουροπούλου

Υἱάχορος πολλὰ εἶδη ἀγάπης. Καὶ ἡ τίμιος ἀγαπᾷ τὰ τέκνα τῆς, ἀλλ' ὅταν παύσῃ, τὰ τρώγει.

Εὐκλ. Σακελλάριος

ALFRED DE MUSSET

Η ΝΥΚΤΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Σὺν ἀγαπημένῳ μου φίλῳ Γ. Παπανικολάου, Ρέδι

ΠΟΙΗΤΗΣ

Ὅταν ἦμιον μαθητῆς, ξαγρυπνοῦσα ἕνα βρά- δν στὴν ἀπόμυνη σάλο μας. Ἐμπρός στοῦ τρα- πέζῃ ἦλθε καὶ ἐκάθησε ἕνα πτωχὸ παιδί, ντυμένο στὰ μαῦρα, ποῦ μοῦ ἐμοιάζε σὰν ἀδελφάκι. Τὸ πρόσωπό του ἦταν ὠμορφὸ καὶ χλωμό· ἦρθε κοντὰ νὰ διαβάσῃ, μετὰ τὴν λάμψιν τῆς λάμπας μου, στὸ ἀνοιχτὸ βιβλίον μου· ἔγειρε τὸ μέτωπό του σὺν χέρι μου καὶ ἔμεινε ἴσα μετὰ τὴν αὐγὴ σκε- πτικὸ μ' ἕνα γλυκὸ χαμόγελο.

Ὅταν εἶνα δεκαπέντε χρονῶν, ἐβράδιζα ἀργά, μίαν ἡμέρα, μέσῳ σ' ἕνα δάσος, ἀπάνω σὲ κατὶ χαμόκλαδα. Στὴ ρίζα ἐνὸς δένδρου ἦλθε καὶ ἐκά- θησε ἕνας νέος ντυμένος μαύρα, ποῦ μοῦ ἐμοιά- ζε σὰν ἀδελφός. Τοῦ εἶπα νὰ μοῦ δειξῇ τὸν δρόμό μου· σὺν ἕνα χέρι κρατοῦσε μιά ὄρα, στὸ ἄλλο ἐνα μπουκέτο ἀγριοτριανταφυλλᾶ· μ' ἐχαίρεισε φιλικά, ἐστράφηκε λιγάκι καὶ μοῦ εἶπε μετὰ τὸ χέρι τὸ λόφο.

Στὴν ἡλικία, ποῦ κανένας νομίζει ὅτι ἀγαπᾷ, ἦμιον μόνος, μίαν ἡμέρα, στὸ δοματίό μου καὶ ἐκλαμν τὴν πρώτην μου ἀτυχία. Στὴν γυναιά ἦρθε καὶ ἐκάθησε ἕνας ἔξενος, ντυμένος μαύρα, ποῦ μοῦ ἐμοιάζε σὰν ἀδελφός. Ἦταν σκυθρωπὸς καὶ συλλογισμένος· μετὰ τὸν χέρι μοῦ ἐδεῖχε τὸν σὺν- ὀραν καὶ στὸ ἄλλο κρατοῦσε ἕνα ἔξρος· φανόταν σὰν νὰ ἐπέφερε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸν πόνο μου· ἀλλὰ ἐστῆσε μὴ φορὰ καὶ ἐχάθη σὰν νεῖρο.

Στὴν ἡλικία ποῦ εἶνα κανένας λίγο ἐπανογι- νος νὰ πλῆν στὰ συμπόσια, μίαν ἡμέρα· ποῦ ἐξήκωνα τὸ ποτήρι μου νὰ χαρῆσαι, ἦλθε καὶ ἐκάθησε ἀπάνω μου ἕνας συμπαῖς, ντυμένος μαύρα, ποῦ μοῦ ἐμοιάζε σὰν ἀδελφός. Ἐσφιγγε κάτω ἀπὸ τὸ παλτό του ἕνα κομμάτι πανὶ κόκ- κινον, κουρελασμένο. Τὸ κεφάλι ποῦ ἦταν στεφ- νομένο μετὰ τὸν καὶ τὸ ἀδύνατον χέρι τοῦ ἐξη- τοῦσε τὸ δικό μου· ἀλλὰ τὸ ποτήρι μου, καὶ ποῦ ἄγγιξε τὸ δικό του, ἐσπασε μέσα σὺν αὐτοῦ χέρι μου.

Ἐνα χρόνον ἔπειτα, ἦμιον γονατισμένος, μιά νύκτα, κοντὰ στὴν κλινὴ ποῦ εἶχε πεθάνει ὁ πα- τέρας μου. Στὸ προσκεφάλι τῆς κλινῆς ἦρθε καὶ ἐκάθησε ἕνα ὄραφαν, ντυμένος μαύρα, ποῦ μοῦ ἐμοιάζε σὰν ἀδελφός. Τὰ μᾶτια ποῦ ἦσαν πινυ- μένα ἀπὸ δάκρυα καὶ, σὰν ἄγγελος τῆς λύπης, ἦταν στεφανωμένους μετὰ ἀγκάδια· ἡ ἄρτα ποῦ ἦταν χῆμο, τὸ παλτό ποῦ σὰν βαμμένο σὺν αἵμα καὶ τὸ εἶδος τοῦ σὺν σπῆδος.

Τὸ θυμὸν τόσο καλὰ, ὥστε πάντοτε τὸ ἐγνώ- ριζα ὅς καὶ ἐν τῇ τῆς ζῆσι· μοῦ ποῦ τὸ ἐβλε- πει εἶνα ἕνα παρὰδῶξ ὄραμα καὶ ὅμως, εἰτε ἄγ- γελος ἦταν, εἰτε δαίμονας, ἔβλεπα πάντοτε αὐτὴ τὴ φιλικὴ σκιά.

Ὅταν βραδυτέρη, κουρασμένος ἀπὸ τὰ βάσανα μου, ἦδελον, μὴπως μωροῦσα κατὰ τὰ λημο- νήσια νὰ ἐξορισθῶ ἀπὸ τὴ Γαλλία· ὅταν ἀνυπ- ὄνος γὰ νὰ βαδίσω, ἦδελον, νὰ φύγω καὶ νὰ ζήτησω τὰ ἴχνη κάποιος ἐλλείδας, στὴν Πίζα, στοὺς πρόποδας τῶν Ἀπεννίνων... στὴ Νικαία μετὰ τῆς γεγῆς κοιλάδας τῆς... στοὺς ἐρημους κόλπους τῶν Ἀλπεων, στὴ Γένοβα, κάτω ἀπὸ τὴν λεμονιές... στὴ Βενετία, ποῦ πᾶνω σὺν χιόνι ἐνὸς τῶν ποτῶν φθάνει περὶ μὴν τῆς χλωμῆς θαλάσσης τοῦ Ἀδρια· παντοῦ, ὅπου, κάτω ἀπὸ τὸν ἀπειρον αὐτὸν οὐρανὸ, ἐκούρασα τὴν καρδίαν μου καὶ τὰ μᾶτια μου αἰματωμένα ἀπὸ αἰώνια πληγὴ· παν- τοῦ, ὅπου ἡ χολὴ Λύτῃ μετὰ ἐφερε σέρνοντας πᾶσι τῆς τὴν κοῦράσι μου· παντοῦ ὅπου, ἀχρ- τατοῦ ἀπὸ δίψα ἀγνώστου κόσμου, ἀκολούθησα τὴ σκιά τῶν ὄνειρον μου· παντοῦ, ὅπου, χωρίς νὰ ἔχω ζήση, εἶδα πάλι ὅσα εἶχα ἰδῇ, τὴν ἀνθρώ- πιν μορφή καὶ τὰ νημάτια τῆς· παντοῦ, ὅπου ἀκούμνησα τὸ μέτωπό μου καὶ ὠλόλυξα σὰν γυ- ναῖκα· παντοῦ, ὅπου, σὰν πρόβατο, ποῦ ἀρνήνει τὰ μαλλιά του σὺν χαμόκλαδα, ἐνοῦσα τὴν ψυχὴ καὶ νὰ ἐξεμυρῶνεται· παντοῦ, ὅπου ἀγγίζει τὴ γῆ, παντοῦ ἦλθε καὶ ἐκάθησε σὺν δρόμῳ μου ἕνας δυστυχισμένος, ντυμένος στὰ μαῦρα, ποῦ μοῦ ἐμοιάζε σὰν ἀδελφός.

Τὶ εἶμαι λοιπὸν ἐσὺ, ποῦ μοῦ παρουσιάζεσαι ἐμπρός στοῦ δρόμου μου, σὲ δὴλ μου τὴν ζωή; Δὲν μπορῶ νὰ πιστέωσιν ἀπὸ τὴ μεταγρολλία σου, ὅτι εἶσαι τὸ κακὸ Περωμένο μου. Τὸ γλυκὸ χαμό- γελο σου μετὰ τὴν τὸς ἐπομηνίαν, τὰ δάκρυά σου δείχνουν κάποιον πόνο γὰ μένα. Ὅταν σὲ βλέπω, ἀγαπῶ τὴν Πρόνοια· ἡ λύπη σου εἶναι ἀδελφὴ τοῦ πόνου μου· μοιάζουν ἀνὰ φίλοι.

Τὶ εἶσαι λοιπὸν; ὁ καλὸς ἄγγελός μου δὲν εἶ- σαι ποτὲ δὲν ἦλθε· καὶ μετὰ δὲ διασκεδάσας λίγο. Παρὰδῶξ πράγμα! Βλέπεις τὰ βάσανά μου καὶ μετὰ ἀρνήνεις νὰ ὑποφέρω. Ἀπὸ εἰκοσι χρόνια τώρα προχωρεῖς καὶ σὺ σὺν δρόμῳ μου καὶ δὲν ἔξωρα νὰ σοῦ μιλῶσιν μετὰ τὸ ὄνομα σου. Τὶ εἶσαι λοιπὸν, ἀπὸ σὲ στέλνει ὁ Θεός; Μοῦ χαμογελάς, χωρίς νὰ συμμερίζεσαι τὴν χαρὰ μου· μετὰ λύπας,

χωρὶς νὰ μετὰ κατηγορήσῃς. Ἀπόψε μάλιστα σὲ εἶδα νὰ ἔλθῃς. Ἡ νύκτα ἦταν σκυθρωπὴ καὶ ὁ ἀνε- μος χτυποῦσε τὸ παράθυρό μου. Ἦμιον μόνος μου, γερόμενος στὸ κρεβάτι, καὶ κυττοῦσα ἐξω κάποιον ἀγαπημένην μου θέσι, ποῦ ἦταν ζεστὴ ἀκόμα ἀπὸ ἕνα ἀναμμένο φῶς· ἐσκεπτόμην πὼς λημονεῖς ἡ γυναικά μου καὶ κάποιον κοινὸν ἐν- νοιωθὰ νὰ ἐσφίγγεταὶ σὺν-σὺν ἀπὸ τὴν καρδίαν μου. Κυττοῦσα κατὰ πάλιν γράμματα, κατὰ τριγύες, λείψανα ἀγάπης· ὅλα αὐτὰ τὰ περσμένα μου ἔκραζαν σ' αὐτὴ τοὺς αἰώνιους ὁρκους κάποιος ἡμέρας. Παρατηροῦσα τὰ ἀγαπημένα αὐτὰ λεί- ψανα, ποῦ ἔκαναν νὰ τρέμουν τὰ χέρια μου· δά- κρυα τῆς καρδίας, ποῦ ἡ καρδιά τὰ καταπίνει καὶ τὰ μᾶτια, ποῦ τὰ ἔχουν χυμένα, δὲν θὰ τὰ γνω- ρίσουν αὐτοῖ. Ἐδὶπλωνα σ' ἕνα κομμάτι πανὶ τὰ λείψανα αὐτὰ τὸν εὐτυχισμένον ἡμερῶν καὶ ἐλε- γα πὼς ἐδὼ κατὸν διατρέχοντες μόνον μιά πλεξιδί- τσα μαλλιά. Σὰν τὸν δὴ, ποῦ βουτάει στὴ βα- θεῖα θαλάσση, ἐξανθισμένον μέσα στὴ λημονησιᾷ· κυττοῦσα ἀπὸ ὅδ καὶ ἀπὸ κατ' ἐπὶ τῆς· καὶ ἐ- κλαμν γόνους μου, μακρὰ ἀπὸ τὰ μᾶτια τοῦ κό- σμου, τὴ θαμνιὴν παυγὴ μου ἀγάπῃ. Ἐτοιμα- ζόμενι νὰ σφραγίσω μετὰ μαῦρον κερὶ τὸν ἀγαπῆ- μένο μου θησαυρὸν, γὰ νὰ τὸν δώσω πίσω, ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ τὸ πιστέωσιν, ἐδίσταζα ἀκόμα καὶ ἐκλαμν.

Ἀ! ἀδύνατη γυναικά, ὑπερφάνεια ἀσυλλό- γιστη, θὰ μετὰ θυμῆθῃς χωρίς νὰ θέλῃς. Γιατὶ, θεέ μου! νὰ ἀρνήται τὴ σκῆψιν τῆς; Γιατὶ αὐτὰ τὰ δάκρυα, ὁ πινυμένος λαμός, τὰ κλάμματα, ἂν δὲν μ' ἀγαποῦσε; Μαριναίσι, ὑποφέρει, κλαίς, ἀλλ' ἡ χιμαρὶά σου εἶνε ἀναμειγῆς μα. Ἐ λοι- πόν, χαίρε! Θὰ μεταστῇς τῆς ὥρας ποῦ θὰ εἶμαι μακρὰ σου. Φύγε, φύγε καὶ πάρε μαζί σου τὴν ὑπερφάνεια σου ἱκανοποιημένην...

Ἄλλ' ἔαφνα, μέσα στὴ σκοτεινὴ νύκτα, εἶδα μιά μορφή νὰ γλιστρήσῃ χωρίς ὄραφον· εἶδα μιά σκιά νὰ περῶν ἀπὸ τὸ παράθυρό, καὶ νὰ ἐξ- χεται νὰ καθῇ στὸ κρεβάτι μου.

Τὶ εἶσαι σὺ λοιπὸν, γλυκὸ πρόσωπο, τόσο σκε- πτικὸ, συλλογισμένη μορφή, ντυμένη σὰν μαῦρος; Τὶ θέλεις λοιπὸν, διαβατάριο κοινὸ; Εἶσαι κα- νένα φεύτικο ὄνειρο; Εἶσαι ἡ εἰκόνα μου, ποῦ βλέπω σὺν καθορτῇ; Τὶ εἶσαι λοιπὸν, φάντα- σμα τῆς νεότητος μου, ἀκούραστε περιηγητῇ; Γιατὶ σ' εὐρίσκω πάντα καθισμένην στὴ σκιά ποῦ ἐπέ- ραζε ἐγὼ; Ποῖος εἶσαι σὺ λοιπὸν, μονοκινεῖ ἐπὶ σκέπτῃ, ἐπίμονος ἐν τῇ λύπῃ μου; Ποῖος εἶσαι λοιπὸν, ἀδελφέ, ποῦ μονοκινεῖ στῆς ἡμέρας τῆς θλίψεως μου παρουσιάζεσαι;

ΟΡΑΜΑ

Φίλε, τὸν ἴδιον πατέρα ἔχομε· δὲν εἶμαι οὔτε ἄγγελος σύντροφος σου, οὔτε τὸ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γ. Μαδ. Βαταβάδες (Ιωνανών).—Τὸ π' Ηπειρωτικὸν Δωδεκαήμερον ἐτέθη εἰς τὴν σειράν των λογοτεχνημάτων καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἐν καιρῷ.

Αἰθέρ.—Δημοσιεύεται τὸ ἐν των προσωπικῶν εἰς τὴν 'Αν. Ἀλληλογρ. πρὸς ἐξόφλησιν των 8 δραχμῶν.

Κ. Φικ. Σπάρτην.—Ὅριστε τὸ ἀνέκδοτον.

Τ. Κορυ. Λαωνίδιον.—Διὰ τὰς προσωπικὰς φωτογρ. τιμὴ τῆς δημοσιεύσεως ὁρίσθησαν δρ. 5.

Φ. Γ. Θεοτ. Κάϊρον.—Δὲν ἤλθεν ἐπὶ τὴν σειράν των δὲν θὰ βραδύνῃ ὅμως ἡ δημοσίευσίς των.

Παν. Παπαν. Βόλον.—Ἐλήφθησαν δλα.

Ζ. Διαιμ. Ἐνταῦθα.—Ἰδέτε εἰς τὴν στήλην τῆς «Συνεργασίας των Ἀναγνωστών».

Κ. Λουκ. Κομ-Βαχάλ.—Ἐλήφθησαν. Ἐκρητίζαμεν ὅσας θὰ δημοσιεύωμεν μετὰ τὴν σειράν των. Τὰς λοιπὰς σὰς ἐπιστρέφωμεν. Ὁ λόγος τῆς μὴ δημοσιεύσεως αὐτῶν εἶνε ὅτι τὸ γέγονος ἀνέκεινται πρὸς τὴν παρελθόν ἀπείρον ὅπως ὀφείτω τῆς σήμερον, ἡ δὲ ὑπόμνησις αὐτοῦ ἴσως ὀφείτω ἐπιζητῆσθαι.

Τ. Κωδ. Κόρινθον.—Ἡ ἄλλη εἶχε σταλῇ πολὺ ἐνωρίτερον.

Σελινούδιον. Πύργον.—Τὸ ψευδώνυμον σὰς δὲν εἶνε ἐγκυκλιζόμενον καὶ διὰ τοῦτο δὲν δημοσιεύεται τὸ σταλόν.

Θ. Βαδ.—Ὅπως βλέπετε, ἐκτενὴ διηγήματα δὲν δημοσιεύωμεν. Διὰ τὸ ἄλλο, ἰδέτε ἂν ἐχῇ ἐγκρίσιν εἰς τὴν στήλην τῆς «Συνεργασίας των Ἀναγνωστών».

Βοδοποιτίν. Πά-ρα.—Θὰ τὸ μάθετε βραδύτερον. Τὸ ψευδώνυμον δεκτόν.

Κρυφὸ ἀγκάθι. Μεθώνην.—Δημοσιεύεται μόνον εἰς τὴν 'Αν. Ἀλληλογρ. ἀντὶ δρ. 3,50.

Πρέπει δὲ ν' ἀναγνωθῇ ἡ ἐγκρίσις τοῦ ψευδωνύμου σὰς.

Μ. Μπαγ. Ἡ δημοσιεύσις λύσις ἤτο ὁρθοτάτη. Ἀλλ' ὁρῇ ἐπίσης ἥτο καὶ ἡ ἰδιότης καὶ ἐλήφθη ὅπ' ὅψιν.

Κ. Δρ. Ὑψωμαθεῖα Κων/πόλεως.—Διὰ προτίμησιν ἐγκυκλιζόμενον διαγωνισμοῦ δρ. 1.

Σπ. Θαλ. Μάραθον (Παρχαλιάνων).—Θὰ χρησιμοποιοῦν βραδύτερον.

Α. Πέτ. Πειραιῶν.—Ἀτυχῶς εἶνε σκοτεινὴ καὶ θὰ ἀποτύχῃ εἰς τὴν ταχυκογραφίαν.

Μ. Α. Το. Κόρινθον.—Ὅσους Σχολ. Ἀγώνων ἰδέτε εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 102 τῆς 8 Νέβριου φύλλον. Δημοσιεύωμεν γνωμικὰ τινὰ πρὸς ἐξόφλησιν.

Σπ. Παναγ. Νησίον.—Ἐβρεώθητε μετὰ λεπτὰ 80, διότι τὸ τελευταῖον τῆς Ἀνταποκρ. σὰς ἤτο προσωπικόν.

Οὐρανοφωμ. Ὀννεφον.—Δραχ. 2 διὰ τὴν προτίμησιν τῆς.

Μ. Κ. Καφ. Α. Α. Α. καὶ Γ. Γ. Χελ.—Ὅσον.—Αἱ Ἀνταποκρίσεις σὰς εἶνε προσωπικαί.

Γρ. Μπ. Αἰγιναν.—Τὸ β' μέρος τῆς Ἀνταποκρ. σὰς ἤτο προσωπικόν.

Α. Μαρκ. Αἰτωλικόν.—Ἐπὶ λείπονται διὰ τὴν δημοσίευσιν λεπτ. 75.

Ι. Σιγαν. Κ. Λαμπ. Ρέθυμνον.—Ἐστέλοντο μέχρι τοῦδε εἰς Ἡράκλειον.

Ι. Ἀμφοδ. Κων/πόλιν.—Σὰς ἐστειλόμενα φύλλα 7, ἥτοι δρ. 1.10 εἰς ἐξόφλησιν.

Εὐλ. Ἀργυροπ. Ριζομυλόν.—Συνδρομὴ σὰς ἐλήφθη ἀπὸ τὸν κ. Κ. Ἀργυροπούλου.

Α. Γιαννιού. Σινώπην.—Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε.

Θεό. Αἰγρ. Βόλον.—Θὰ ἀποστείλετε λεπτ. 50 διὰ νὰ δημοσιευθῇ.

Ν. Γιαννοπούλ. Ἀκράταν.—Ἐστάλη.

Νιναν. Κατάκωλον.—Ἐπὶ λείπονται διὰ τὴν δημοσίευσιν λεπτ. 50.

Ν. Βιτάλ. Σέριον.—Συνδρομὴ «Ἑλλάδος» καὶ ἀντίτιμ. Ἡμερολ. ἐλήφθησαν.

Ε. Σατάκ. Γεωργούπολιν.—Εἶνε προπληρωτά.

Κ. Κυριζιλάκ. Ἀλεξανδρείαν.—Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε.

Εὐλ. Σιν. Ὀμιο. Βρυτιόν.—Συνδρομὴ πρὸς ἀνανέωσιν ἐλήφθη.

Ρ. Ε. Μπ. Ἀμερικὴν.—Συνδρομὴ «Ἑλλάδος» καὶ ἀντίτιμ. Ἡμερολογίου ἐλήφθησαν. Ἐνεγράφητε. Ἀποδείξει παρεδόθη εἰς Τραπεζ. Ἀντατολ.

Γ. Φωκάν. Σάμην.—Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε. Ἡμερολ. καὶ φύλλ. προηγ. ἐστάλησαν.

Σ. Ἀντωνιάδ. Κων/πόλιν.—Ἐπιταγὴ ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε.

Α. Α. Ἀγαθ. Βόλον.—Ἀμέσως ὥς ἐλήφθη τὸ ἀντίτιμ. θὰ σταλῇ.

Α. Γ. Ζαμπ. Πειραιῶν.—Ἐπὶ λείπονται.

Β. Μιχόπουλ. Μεθώνην.—Δὲν ἐλήφθησαν.

Σ. Π. Τριπικέλ. Πειραιῶν.—Ἐπιστώθητε.

Ιπ. Χριστοδ. Μαγνησίαν.—Εἰς τὴν ἐπιστολήν σὰς δὲν ὑπῆρχεν γραμματ. εἰς συμπλήρωσιν ἐπὶ τῆς συνδρομῆς γράσει 7.

Α. Βανδ. Κίον.—Ἐνεγράφητε διὰ τὴν τριμηνίαν. Ἐπὶ λείπονται εἰς συμπλήρωσιν 1 γράμιον.

Π. Α. Τριφύλ. Ἐπιστώθητε δι' 25 διαγωνισμοῦ.

Μαθ. Μαν. Σμύρνην.—Ἀγγ. Γ. Βανδ. Κίον.—Ἀνταποκρίσεις σὰς ἐλήφθησαν ἀργά. Εἰς τὸ προτελεῖ.

Αντ. Α. Θεοδ. Βόλον.—Ἀναμένομεν καλύτερα. Ἀνταποκρίσεις σὰς δὲν δημοσιεύεται ὡς παράκαλος.

Ν. Α. Α. Σμύρνην.—Ἐνεκρίθη. Τὰ πλεοναστὰ 40 λεπτ. θὰ διατεθῶσι διὰ λύσεις διαγωνισμῶν.

Α. Πειρουν. Ἄργος.—Ἐρχομεν.

Κ. Δρόδ. Κων/πόλιν.—Ἐπὶ λείπονται διὰ τὴν δημοσίευσιν Δρ. 1 καὶ 25.

Π. Καδουλ. Μόλδους.—Καὶ τὰ δύο καλὰ Δεσφίμεθα.

Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Τ. Ν. Γιολδ.—Ἐνταῦθα, Χ. Στυλιαν. Κατάκω Σουδάν, Ν. Α. Κουτσόπ. Κανζάν, Α. Στελζ. Κάϊρον, Ι. Α. Ροντίν. Ναύπακτον, Κ. Νιτ. Νεάπολιν, Θ. Ν. Σταυρ. Ἡράκλειον, Γ. Νεβ. Καλάμας, Α. Πλουμιτίν, Ι. Τσάβ. Γύθειον, Γ. Ν. Γεωργόπ. Πειραιῶν, Ἀλκιβιάδ. Ζαφειρ. Κων/πόλιν, Ε. Ρόδ, Ἡρακλ. Κ. Φραγκ. Σερραφίμ, Μ. Μπαγ. Πειραιῶν, Π. Ν. Καδουλ. Μόλδους, Μιχ. Α. Τριμ. Κόρινθον, Κ. Γ. Μπουζ. Στάλινγκτον, Βαδ. Νούλ. Ἀλμορόν, Ε. Μ. Σαμίου. Χαλέπιν, Β. Θ. Καζάντζ. Αἰγιναν, Φ. Φακίναρ. Σμύρνην, Θ. Τ. Παζαζογ. Κων/πόλιν, Ἀνθ. Ἐλ. Νεός. Μεθώνην, Ἀγγελοπ. Σαλόντι, Ζαχυνθόν, Ζ. Δημητράκοπ. Σ. Κ. Μπέτ, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Ε. Γρηγορόπ. Μ. Γεωργόπ. Δαρδανέλλαν, Ι. Α. Χαλκ. Κέρκυραν, Σ. Π. Τριπικ. Πειραιῶν, Ν. Γιαν. Κέρκυραν, Α. Α. Σαδίν. Πειραιῶν, Α. Βενέτ. Ναύπακτον, Σ. Μπέτ. Αἰγιναν, Ε. Φοδ. Κέρκυραν, Α. Διαιμ. Βοδοποτίν. Ἄργος, Ι. Α. Ζήρ. Κυπαρισσίαν, Νικ. Λογού. Αἰγιναν, Ν. Α. Γκουεν. Κυπαρισσίαν, Ι. Χριστοδ. Μαγνησίαν, Κ. Κοντ. Σμύρνην, Δ. Π. Καν. Πειραιῶν, Δ. Π. Οἶκον. Ἀνδρόδαν, Ν. Β. Δαούλ. Πάτρας, Ν. Α. Καρπ. Χανιά, Δ. Σαδίν. Πάτρας, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Α. Φαρκ. Ἀλεξανδρείαν, Δ. Κοντ. Βενι-Σαφ. Τ. Α. Μ. Βόλον, Σαυρ. Μ. Παπ. Θήβας, Ι. Α. Κουτσόπ. Βόλον, Μ. Α. Τριμ. Κόρινθον, Α. Χάρμ. Ἐνταῦθα, Κ. Νιτ., Κ. Χ. Κουκ. Κομ Βαχάλ, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Ε. Κουδ. Ἐνταῦθα, Ν. Φραγκ. Πειραιῶν, Θ. Α. Ριζοζιτ. Ἀθήναι, Κ. Λυμπερ. Κ. Μπουζ. Καλάμας, Β. Μιχόπ. Μεθώνην, Α. Γ. Ἀδαμίδ. Κων/πόλιν, Κ. Μπέτ, Τριαντ. Ἐνταῦθα, Γ. Νιτ. Κερπινίον, Ε. Χ. Παπαζ. Πειραιῶν, Μ. Μ. Παναγιωτόπ. Ι. Δημητράκοπ, Π. Ν. Νόρδ. Ἄργος, Σ. Δημητράκοπ. Λαυρεν. Φ. Πουπουλ., Σ. Γ. Παπ. Ἰωνάννην, Ε. Δαδ. Τρίπολιν, Δ. Α. Παλαδ. Καλάμας, Σ. Ε. Μπουζ. Γύθειον, Κ. Κ. Λαμπριν. Κυπαρισσίαν, Γεωργ. Ι. Δημητράκοπ. Πύργον, Π. Σ. Σολωμ. Σμύρνην, Ι. Α. Χαλκούδ. Βοδοποτίν, Α. Α. Χαλκούδ. Χίον, Σ. Π. Κουτσόπ. Πάτρας, Γ. Π. Δεσφ. Κων/πόλιν, Γ. Παπαδάμ. Χανιά, Τ. Ε. Χερσόπ. Αἰθέρ. Ἐλάνοπουλάν, Καλλιδιαν. Π. Καδουλ. Μόλδους, Ἀπ. Μαρκεν. Σμύρνην, Π. Γ. Αἰδιδ. Πάτρας.

Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Τ. Ν. Γιολδ.—Ἐνταῦθα, Χ. Στυλιαν. Κατάκω Σουδάν, Ν. Α. Κουτσόπ. Κανζάν, Α. Στελζ. Κάϊρον, Ι. Α. Ροντίν. Ναύπακτον, Κ. Νιτ. Νεάπολιν, Θ. Ν. Σταυρ. Ἡράκλειον, Γ. Νεβ. Καλάμας, Α. Πλουμιτίν, Ι. Τσάβ. Γύθειον, Γ. Ν. Γεωργόπ. Πειραιῶν, Ἀλκιβιάδ. Ζαφειρ. Κων/πόλιν, Ε. Ρόδ, Ἡρακλ. Κ. Φραγκ. Σερραφίμ, Μ. Μπαγ. Πειραιῶν, Π. Ν. Καδουλ. Μόλδους, Μιχ. Α. Τριμ. Κόρινθον, Κ. Γ. Μπουζ. Στάλινγκτον, Βαδ. Νούλ. Ἀλμορόν, Ε. Μ. Σαμίου. Χαλέπιν, Β. Θ. Καζάντζ. Αἰγιναν, Φ. Φακίναρ. Σμύρνην, Θ. Τ. Παζαζογ. Κων/πόλιν, Ἀνθ. Ἐλ. Νεός. Μεθώνην, Ἀγγελοπ. Σαλόντι, Ζαχυνθόν, Ζ. Δημητράκοπ. Σ. Κ. Μπέτ, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Ε. Γρηγορόπ. Μ. Γεωργόπ. Δαρδανέλλαν, Ι. Α. Χαλκ. Κέρκυραν, Σ. Π. Τριπικ. Πειραιῶν, Ν. Γιαν. Κέρκυραν, Α. Α. Σαδίν. Πειραιῶν, Α. Βενέτ. Ναύπακτον, Σ. Μπέτ. Αἰγιναν, Ε. Φοδ. Κέρκυραν, Α. Διαιμ. Βοδοποτίν. Ἄργος, Ι. Α. Ζήρ. Κυπαρισσίαν, Νικ. Λογού. Αἰγιναν, Ν. Α. Γκουεν. Κυπαρισσίαν, Ι. Χριστοδ. Μαγνησίαν, Κ. Κοντ. Σμύρνην, Δ. Π. Καν. Πειραιῶν, Δ. Π. Οἶκον. Ἀνδρόδαν, Ν. Β. Δαούλ. Πάτρας, Ν. Α. Καρπ. Χανιά, Δ. Σαδίν. Πάτρας, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Α. Φαρκ. Ἀλεξανδρείαν, Δ. Κοντ. Βενι-Σαφ. Τ. Α. Μ. Βόλον, Σαυρ. Μ. Παπ. Θήβας, Ι. Α. Κουτσόπ. Βόλον, Μ. Α. Τριμ. Κόρινθον, Α. Χάρμ. Ἐνταῦθα, Κ. Νιτ., Κ. Χ. Κουκ. Κομ Βαχάλ, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Ε. Κουδ. Ἐνταῦθα, Ν. Φραγκ. Πειραιῶν, Θ. Α. Ριζοζιτ. Ἀθήναι, Κ. Λυμπερ. Κ. Μπουζ. Καλάμας, Β. Μιχόπ. Μεθώνην, Α. Γ. Ἀδαμίδ. Κων/πόλιν, Κ. Μπέτ, Τριαντ. Ἐνταῦθα, Γ. Νιτ. Κερπινίον, Ε. Χ. Παπαζ. Πειραιῶν, Μ. Μ. Παναγιωτόπ. Ι. Δημητράκοπ, Π. Ν. Νόρδ. Ἄργος, Σ. Δημητράκοπ. Λαυρεν. Φ. Πουπουλ., Σ. Γ. Παπ. Ἰωνάννην, Ε. Δαδ. Τρίπολιν, Δ. Α. Παλαδ. Καλάμας, Σ. Ε. Μπουζ. Γύθειον, Κ. Κ. Λαμπριν. Κυπαρισσίαν, Γεωργ. Ι. Δημητράκοπ. Πύργον, Π. Σ. Σολωμ. Σμύρνην, Ι. Α. Χαλκούδ. Βοδοποτίν, Α. Α. Χαλκούδ. Χίον, Σ. Π. Κουτσόπ. Πάτρας, Γ. Π. Δεσφ. Κων/πόλιν, Γ. Παπαδάμ. Χανιά, Τ. Ε. Χερσόπ. Αἰθέρ. Ἐλάνοπουλάν, Καλλιδιαν. Π. Καδουλ. Μόλδους, Ἀπ. Μαρκεν. Σμύρνην, Π. Γ. Αἰδιδ. Πάτρας.

Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Τ. Ν. Γιολδ.—Ἐνταῦθα, Χ. Στυλιαν. Κατάκω Σουδάν, Ν. Α. Κουτσόπ. Κανζάν, Α. Στελζ. Κάϊρον, Ι. Α. Ροντίν. Ναύπακτον, Κ. Νιτ. Νεάπολιν, Θ. Ν. Σταυρ. Ἡράκλειον, Γ. Νεβ. Καλάμας, Α. Πλουμιτίν, Ι. Τσάβ. Γύθειον, Γ. Ν. Γεωργόπ. Πειραιῶν, Ἀλκιβιάδ. Ζαφειρ. Κων/πόλιν, Ε. Ρόδ, Ἡρακλ. Κ. Φραγκ. Σερραφίμ, Μ. Μπαγ. Πειραιῶν, Π. Ν. Καδουλ. Μόλδους, Μιχ. Α. Τριμ. Κόρινθον, Κ. Γ. Μπουζ. Στάλινγκτον, Βαδ. Νούλ. Ἀλμορόν, Ε. Μ. Σαμίου. Χαλέπιν, Β. Θ. Καζάντζ. Αἰγιναν, Φ. Φακίναρ. Σμύρνην, Θ. Τ. Παζαζογ. Κων/πόλιν, Ἀνθ. Ἐλ. Νεός. Μεθώνην, Ἀγγελοπ. Σαλόντι, Ζαχυνθόν, Ζ. Δημητράκοπ. Σ. Κ. Μπέτ, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Ε. Γρηγορόπ. Μ. Γεωργόπ. Δαρδανέλλαν, Ι. Α. Χαλκ. Κέρκυραν, Σ. Π. Τριπικ. Πειραιῶν, Ν. Γιαν. Κέρκυραν, Α. Α. Σαδίν. Πειραιῶν, Α. Βενέτ. Ναύπακτον, Σ. Μπέτ. Αἰγιναν, Ε. Φοδ. Κέρκυραν, Α. Διαιμ. Βοδοποτίν. Ἄργος, Ι. Α. Ζήρ. Κυπαρισσίαν, Νικ. Λογού. Αἰγιναν, Ν. Α. Γκουεν. Κυπαρισσίαν, Ι. Χριστοδ. Μαγνησίαν, Κ. Κοντ. Σμύρνην, Δ. Π. Καν. Πειραιῶν, Δ. Π. Οἶκον. Ἀνδρόδαν, Ν. Β. Δαούλ. Πάτρας, Ν. Α. Καρπ. Χανιά, Δ. Σαδίν. Πάτρας, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Α. Φαρκ. Ἀλεξανδρείαν, Δ. Κοντ. Βενι-Σαφ. Τ. Α. Μ. Βόλον, Σαυρ. Μ. Παπ. Θήβας, Ι. Α. Κουτσόπ. Βόλον, Μ. Α. Τριμ. Κόρινθον, Α. Χάρμ. Ἐνταῦθα, Κ. Νιτ., Κ. Χ. Κουκ. Κομ Βαχάλ, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Ε. Κουδ. Ἐνταῦθα, Ν. Φραγκ. Πειραιῶν, Θ. Α. Ριζοζιτ. Ἀθήναι, Κ. Λυμπερ. Κ. Μπουζ. Καλάμας, Β. Μιχόπ. Μεθώνην, Α. Γ. Ἀδαμίδ. Κων/πόλιν, Κ. Μπέτ, Τριαντ. Ἐνταῦθα, Γ. Νιτ. Κερπινίον, Ε. Χ. Παπαζ. Πειραιῶν, Μ. Μ. Παναγιωτόπ. Ι. Δημητράκοπ, Π. Ν. Νόρδ. Ἄργος, Σ. Δημητράκοπ. Λαυρεν. Φ. Πουπουλ., Σ. Γ. Παπ. Ἰωνάννην, Ε. Δαδ. Τρίπολιν, Δ. Α. Παλαδ. Καλάμας, Σ. Ε. Μπουζ. Γύθειον, Κ. Κ. Λαμπριν. Κυπαρισσίαν, Γεωργ. Ι. Δημητράκοπ. Πύργον, Π. Σ. Σολωμ. Σμύρνην, Ι. Α. Χαλκούδ. Βοδοποτίν, Α. Α. Χαλκούδ. Χίον, Σ. Π. Κουτσόπ. Πάτρας, Γ. Π. Δεσφ. Κων/πόλιν, Γ. Παπαδάμ. Χανιά, Τ. Ε. Χερσόπ. Αἰθέρ. Ἐλάνοπουλάν, Καλλιδιαν. Π. Καδουλ. Μόλδους, Ἀπ. Μαρκεν. Σμύρνην, Π. Γ. Αἰδιδ. Πάτρας.

Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Τ. Ν. Γιολδ.—Ἐνταῦθα, Χ. Στυλιαν. Κατάκω Σουδάν, Ν. Α. Κουτσόπ. Κανζάν, Α. Στελζ. Κάϊρον, Ι. Α. Ροντίν. Ναύπακτον, Κ. Νιτ. Νεάπολιν, Θ. Ν. Σταυρ. Ἡράκλειον, Γ. Νεβ. Καλάμας, Α. Πλουμιτίν, Ι. Τσάβ. Γύθειον, Γ. Ν. Γεωργόπ. Πειραιῶν, Ἀλκιβιάδ. Ζαφειρ. Κων/πόλιν, Ε. Ρόδ, Ἡρακλ. Κ. Φραγκ. Σερραφίμ, Μ. Μπαγ. Πειραιῶν, Π. Ν. Καδουλ. Μόλδους, Μιχ. Α. Τριμ. Κόρινθον, Κ. Γ. Μπουζ. Στάλινγκτον, Βαδ. Νούλ. Ἀλμορόν, Ε. Μ. Σαμίου. Χαλέπιν, Β. Θ. Καζάντζ. Αἰγιναν, Φ. Φακίναρ. Σμύρνην, Θ. Τ. Παζαζογ. Κων/πόλιν, Ἀνθ. Ἐλ. Νεός. Μεθώνην, Ἀγγελοπ. Σαλόντι, Ζαχυνθόν, Ζ. Δημητράκοπ. Σ. Κ. Μπέτ, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Ε. Γρηγορόπ. Μ. Γεωργόπ. Δαρδανέλλαν, Ι. Α. Χαλκ. Κέρκυραν, Σ. Π. Τριπικ. Πειραιῶν, Ν. Γιαν. Κέρκυραν, Α. Α. Σαδίν. Πειραιῶν, Α. Βενέτ. Ναύπακτον, Σ. Μπέτ. Αἰγιναν, Ε. Φοδ. Κέρκυραν, Α. Διαιμ. Βοδοποτίν. Ἄργος, Ι. Α. Ζήρ. Κυπαρισσίαν, Νικ. Λογού. Αἰγιναν, Ν. Α. Γκουεν. Κυπαρισσίαν, Ι. Χριστοδ. Μαγνησίαν, Κ. Κοντ. Σμύρνην, Δ. Π. Καν. Πειραιῶν, Δ. Π. Οἶκον. Ἀνδρόδαν, Ν. Β. Δαούλ. Πάτρας, Ν. Α. Καρπ. Χανιά, Δ. Σαδίν. Πάτρας, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Α. Φαρκ. Ἀλεξανδρείαν, Δ. Κοντ. Βενι-Σαφ. Τ. Α. Μ. Βόλον, Σαυρ. Μ. Παπ. Θήβας, Ι. Α. Κουτσόπ. Βόλον, Μ. Α. Τριμ. Κόρινθον, Α. Χάρμ. Ἐνταῦθα, Κ. Νιτ., Κ. Χ. Κουκ. Κομ Βαχάλ, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Ε. Κουδ. Ἐνταῦθα, Ν. Φραγκ. Πειραιῶν, Θ. Α. Ριζοζιτ. Ἀθήναι, Κ. Λυμπερ. Κ. Μπουζ. Καλάμας, Β. Μιχόπ. Μεθώνην, Α. Γ. Ἀδαμίδ. Κων/πόλιν, Κ. Μπέτ, Τριαντ. Ἐνταῦθα, Γ. Νιτ. Κερπινίον, Ε. Χ. Παπαζ. Πειραιῶν, Μ. Μ. Παναγιωτόπ. Ι. Δημητράκοπ, Π. Ν. Νόρδ. Ἄργος, Σ. Δημητράκοπ. Λαυρεν. Φ. Πουπουλ., Σ. Γ. Παπ. Ἰωνάννην, Ε. Δαδ. Τρίπολιν, Δ. Α. Παλαδ. Καλάμας, Σ. Ε. Μπουζ. Γύθειον, Κ. Κ. Λαμπριν. Κυπαρισσίαν, Γεωργ. Ι. Δημητράκοπ. Πύργον, Π. Σ. Σολωμ. Σμύρνην, Ι. Α. Χαλκούδ. Βοδοποτίν, Α. Α. Χαλκούδ. Χίον, Σ. Π. Κουτσόπ. Πάτρας, Γ. Π. Δεσφ. Κων/πόλιν, Γ. Παπαδάμ. Χανιά, Τ. Ε. Χερσόπ. Αἰθέρ. Ἐλάνοπουλάν, Καλλιδιαν. Π. Καδουλ. Μόλδους, Ἀπ. Μαρκεν. Σμύρνην, Π. Γ. Αἰδιδ. Πάτρας.

Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Τ. Ν. Γιολδ.—Ἐνταῦθα, Χ. Στυλιαν. Κατάκω Σουδάν, Ν. Α. Κουτσόπ. Κανζάν, Α. Στελζ. Κάϊρον, Ι. Α. Ροντίν. Ναύπακτον, Κ. Νιτ. Νεάπολιν, Θ. Ν. Σταυρ. Ἡράκλειον, Γ. Νεβ. Καλάμας, Α. Πλουμιτίν, Ι. Τσάβ. Γύθειον, Γ. Ν. Γεωργόπ. Πειραιῶν, Ἀλκιβιάδ. Ζαφειρ. Κων/πόλιν, Ε. Ρόδ, Ἡρακλ. Κ. Φραγκ. Σερραφίμ, Μ. Μπαγ. Πειραιῶν, Π. Ν. Καδουλ. Μόλδους, Μιχ. Α. Τριμ. Κόρινθον, Κ. Γ. Μπουζ. Στάλινγκτον, Βαδ. Νούλ. Ἀλμορόν, Ε. Μ. Σαμίου. Χαλέπιν, Β. Θ. Καζάντζ. Αἰγιναν, Φ. Φακίναρ. Σμύρνην, Θ. Τ. Παζαζογ. Κων/πόλιν, Ἀνθ. Ἐλ. Νεός. Μεθώνην, Ἀγγελοπ. Σαλόντι, Ζαχυνθόν, Ζ. Δημητράκοπ. Σ. Κ. Μπέτ, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Ε. Γρηγορόπ. Μ. Γεωργόπ. Δαρδανέλλαν, Ι. Α. Χαλκ. Κέρκυραν, Σ. Π. Τριπικ. Πειραιῶν, Ν. Γιαν. Κέρκυραν, Α. Α. Σαδίν. Πειραιῶν, Α. Βενέτ. Ναύπακτον, Σ. Μπέτ. Αἰγιναν, Ε. Φοδ. Κέρκυραν, Α. Διαιμ. Βοδοποτίν. Ἄργος, Ι. Α. Ζήρ. Κυπαρισσίαν, Νικ. Λογού. Αἰγιναν, Ν. Α. Γκουεν. Κυπαρισσίαν, Ι. Χριστοδ. Μαγνησίαν, Κ. Κοντ. Σμύρνην, Δ. Π. Καν. Πειραιῶν, Δ. Π. Οἶκον. Ἀνδρόδαν, Ν. Β. Δαούλ. Πάτρας, Ν. Α. Καρπ. Χανιά, Δ. Σαδίν. Πάτρας, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Α. Φαρκ. Ἀλεξανδρείαν, Δ. Κοντ. Βενι-Σαφ. Τ. Α. Μ. Βόλον, Σαυρ. Μ. Παπ. Θήβας, Ι. Α. Κουτσόπ. Βόλον, Μ. Α. Τριμ. Κόρινθον, Α. Χάρμ. Ἐνταῦθα, Κ. Νιτ., Κ. Χ. Κουκ. Κομ Βαχάλ, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Ε. Κουδ. Ἐνταῦθα, Ν. Φραγκ. Πειραιῶν, Θ. Α. Ριζοζιτ. Ἀθήναι, Κ. Λυμπερ. Κ. Μπουζ. Καλάμας, Β. Μιχόπ. Μεθώνην, Α. Γ. Ἀδαμίδ. Κων/πόλιν, Κ. Μπέτ, Τριαντ. Ἐνταῦθα, Γ. Νιτ. Κερπινίον, Ε. Χ. Παπαζ. Πειραιῶν, Μ. Μ. Παναγιωτόπ. Ι. Δημητράκοπ, Π. Ν. Νόρδ. Ἄργος, Σ. Δημητράκοπ. Λαυρεν. Φ. Πουπουλ., Σ. Γ. Παπ. Ἰωνάννην, Ε. Δαδ. Τρίπολιν, Δ. Α. Παλαδ. Καλάμας, Σ. Ε. Μπουζ. Γύθειον, Κ. Κ. Λαμπριν. Κυπαρισσίαν, Γεωργ. Ι. Δημητράκοπ. Πύργον, Π. Σ. Σολωμ. Σμύρνην, Ι. Α. Χαλκούδ. Βοδοποτίν, Α. Α. Χαλκούδ. Χίον, Σ. Π. Κουτσόπ. Πάτρας, Γ. Π. Δεσφ. Κων/πόλιν, Γ. Παπαδάμ. Χανιά, Τ. Ε. Χερσόπ. Αἰθέρ. Ἐλάνοπουλάν, Καλλιδιαν. Π. Καδουλ. Μόλδους, Ἀπ. Μαρκεν. Σμύρνην, Π. Γ. Αἰδιδ. Πάτρας.

Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Τ. Ν. Γιολδ.—Ἐνταῦθα, Χ. Στυλιαν. Κατάκω Σουδάν, Ν. Α. Κουτσόπ. Κανζάν, Α. Στελζ. Κάϊρον, Ι. Α. Ροντίν. Ναύπακτον, Κ. Νιτ. Νεάπολιν, Θ. Ν. Σταυρ. Ἡράκλειον, Γ. Νεβ. Καλάμας, Α. Πλουμιτίν, Ι. Τσάβ. Γύθειον, Γ. Ν. Γεωργόπ. Πειραιῶν, Ἀλκιβιάδ. Ζαφειρ. Κων/πόλιν, Ε. Ρόδ, Ἡρακλ. Κ. Φραγκ. Σερραφίμ, Μ. Μπαγ. Πειραιῶν, Π. Ν. Καδουλ. Μόλδους, Μιχ. Α. Τριμ. Κόρινθον, Κ. Γ. Μπουζ. Στάλινγκτον, Βαδ. Νούλ. Ἀλμορόν, Ε. Μ. Σαμίου. Χαλέπιν, Β. Θ. Καζάντζ. Αἰγιναν, Φ. Φακίναρ. Σμύρνην, Θ. Τ. Παζαζογ. Κων/πόλιν, Ἀνθ. Ἐλ. Νεός. Μεθώνην, Ἀγγελοπ. Σαλόντι, Ζαχυνθόν, Ζ. Δημητράκοπ. Σ. Κ. Μπέτ, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Ε. Γρηγορόπ. Μ. Γεωργόπ. Δαρδανέλλαν, Ι. Α. Χαλκ. Κέρκυραν, Σ. Π. Τριπικ. Πειραιῶν, Ν. Γιαν. Κέρκυραν, Α. Α. Σαδίν. Πειραιῶν, Α. Βενέτ. Ναύπακτον, Σ. Μπέτ. Αἰγιναν, Ε. Φοδ. Κέρκυραν, Α. Διαιμ. Βοδοποτίν. Ἄργος, Ι. Α. Ζήρ. Κυπαρισσίαν, Νικ. Λογού. Αἰγιναν, Ν. Α. Γκουεν. Κυπαρισσίαν, Ι. Χριστοδ. Μαγνησίαν, Κ. Κοντ. Σμύρνην, Δ. Π. Καν. Πειραιῶν, Δ. Π. Οἶκον. Ἀνδρόδαν, Ν. Β. Δαούλ. Πάτρας, Ν. Α. Καρπ. Χανιά, Δ. Σαδίν. Πάτρας, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Α. Φαρκ. Ἀλεξανδρείαν, Δ. Κοντ. Βενι-Σαφ. Τ. Α. Μ. Βόλον, Σαυρ. Μ. Παπ. Θήβας, Ι. Α. Κουτσόπ. Βόλον, Μ. Α. Τριμ. Κόρινθον, Α. Χάρμ. Ἐνταῦθα, Κ. Νιτ., Κ. Χ. Κουκ. Κομ Βαχάλ, Α. Βακροτζ. Κάϊρον, Ε. Κουδ. Ἐνταῦθα, Ν. Φραγκ. Πειραιῶν, Θ. Α. Ριζοζιτ. Ἀθήναι, Κ. Λ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ. — ΟΙ ΝΕΟΝΥΜΦΟΙ
(Αποστ. «Βοσκορίτης», βλ. Πατρών).

ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ „ΕΛΛΑΔΑ“

ΣΠ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

ΝΕΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ

ΤΥΠΟΙΣ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ